

PREZES RADY MINISTRÓW

Warszawa /elektroniczny znacznik czasu/

DKPL.WK.10.2.107.2020.ACY(23)

RM-10-106-20

UD161

Pani Elżbieta WITEK

Marszałek Sejmu

Szanowna Pani Marszałek,

uprzejmie przedstawiam autopoprawkę do przekazanego w dniu 9 grudnia 2020 r.

rządowego projektu ustawy o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw.

Z poważaniem,

Mateusz Morawiecki

Prezes Rady Ministrów

/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

A U T O P O P R A W K A

do rządowego projektu ustawy o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw

W rządowym projekcie ustawy o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw wprowadza się następujące zmiany:

1) odnośnik 1 otrzymuje brzmienie:

„¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 22 sierpnia 1997 r. o publicznej służbie krwi, ustawę z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych, ustawę z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, ustawę z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych, ustawę z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, ustawę z dnia 24 sierpnia 2007 r. o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w Systemie Informacyjnym Schengen oraz Wizowym Systemie Informacyjnym, ustawę z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej, ustawę z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, ustawę z dnia 5 sierpnia 2015 r. o nieodpłatnej pomocy prawnej, nieodpłatnym poradnictwie obywatelskim oraz edukacji prawnej, ustawę z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, ustawę z dnia 19 lipca 2019 r. o zmianie ustawy - Kodeks spółek handlowych oraz niektórych innych ustaw, ustawę z dnia 16 kwietnia 2020 r. o szczególnych instrumentach wsparcia w związku z rozprzestrzenieniem się wirusa SARS-CoV-2, ustawę z dnia 14 maja 2020 r. o zmianie niektórych ustaw w zakresie działań osłonowych w związku z rozprzestrzenieniem się wirusa SARS-CoV-2 oraz ustawę z dnia 15 lipca 2020 r. o Polskim Bonie Turystycznym.”;

2) w art. 1 po pkt 2 dodaje się pkt 2a i 2b w brzmieniu:

„2a) w art. 14ha wprowadza się następujące zmiany:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:

„1a. W okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii ogłoszonego z powodu COVID-19 zgromadzenia izby adwokackiej, o których mowa w art. 41 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. – Prawo o adwokaturze (Dz. U. z 2020 r. poz. 1651), oraz wybory odbywające się w ich trakcie, o których mowa w art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. – Prawo o adwokaturze, mogą odbywać się w sposób, który nie wymaga obecności w tym samym miejscu uprawnionych do udziału, przy wykorzystaniu środków komunikacji elektronicznej.

1b. W okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii ogłoszonego z powodu COVID-19 posiedzenia Krajowej Rady Komorniczej, Krajowej Komisji Rewizyjnej i organów izb komorniczych odbywane w celach, o których mowa w rozdziale 10 ustawy z dnia 22 marca 2018 r. o komornikach sądowych (Dz. U. z 2020 r. poz. 121 i 288), oraz wybory przeprowadzane w ich trakcie mogą odbywać się w sposób, który nie wymaga obecności w tym samym miejscu uprawnionych do udziału, przy wykorzystaniu środków komunikacji elektronicznej.”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Wybory przeprowadzone w sposób, o którym mowa w ust. 1-1b, oraz uchwały podjęte w ten sposób są ważne bez względu na to, ile osób uprawnionych do głosowania wzięło w nich udział. Wymóg powiadomienia o projekcie uchwały uważa się za spełniony w przypadku wysłania projektu na ostatni znany adres osoby uprawnionej, określony na podstawie właściwych przepisów samorządowych.”,

c) po ust. 3 dodaje się ust. 3a i 3b:

„3a. Naczelna Rada Adwokacka określa sposób działania zgromadzeń izb adwokackich i Krajowego Zjazdu Adwokatury w okresie stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii ogłoszonego z powodu COVID-19, a także sposób przeprowadzenia w tym okresie wyborów, o których mowa w ust. 1a, wyborów organów samorządu adwokackiego oraz wyborów osób pełniących funkcję w tych organach lub funkcję w samorządzie adwokackim.

3b. Krajowa Rada Komornicza określa sposób odbywania posiedzeń oraz przeprowadzania wyborów, o których mowa w ust. 1b.”;

2b) po art. 14hb dodaje się art. 14hc w brzmieniu:

„Art. 14hc. 1. Aplikanta adwokackiego i radcowskiego, który złożył wnioski o dopuszczenie do egzaminów adwokackiego albo radcowskiego, wyznaczonych na dni 24–27 marca 2020 r., oraz spełnił przesłanki udziału w danym egzaminie i niezależnie od przyczyny nie przystąpił do egzaminu w terminie dodatkowym w dniach 23–26 czerwca 2020 r., odpowiednio okręgowa rada adwokacka albo okręgowa izba radców prawnych skreśla z listy aplikantów po upływie dwóch lat od daty zakończenia aplikacji wskazanej w zaświadczeniu o odbyciu aplikacji adwokackiej albo radcowskiej. Przepisy art. 68 ust. 5-7 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. – Prawo o adwokaturze i art. 31 ust. 1-3 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych stosuje się odpowiednio.

2. Aplikant adwokacki i radcowski, o którym mowa w ust. 1, może zastępować adwokata lub radcę prawnego w zakresie, o którym mowa w art. 77 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. – Prawo o adwokaturze i art. 35¹ ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych, przez okres dwóch lat od daty zakończenia aplikacji wskazanej w zaświadczeniu o odbyciu aplikacji adwokackiej albo radcowskiej. Przepisy art. 77 ust. 3-5 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. – Prawo o adwokaturze i art. 35¹ ust. 3-5 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych stosuje się odpowiednio.

3. Do aplikanta adwokackiego i radcowskiego, o którym mowa w ust. 1, nie ma zastosowania art. 79 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. – Prawo o adwokaturze i art. 37 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych.”;

3) po art. 3 dodaje się art. 3a w brzmieniu:

„Art. 3a. W ustawie z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2325) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 5 w pkt 4 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„wiz wydawanych przez ministra właściwego do spraw zagranicznych lub konsulów, z wyjątkiem wiz:”;

2) w art. 52 w § 3 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Prawo do wniesienia skargi bez zwrócenia się do organu, który wydał decyzję, z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy nie przysługuje stronie, gdy organem, który wydał decyzję, jest minister właściwy do spraw zagranicznych w zakresie spraw uregulowanych w ustawie z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach albo konsul.”;

3) w art. 54 w § 2 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Skargę wniesioną za pośrednictwem konsula oraz skargę na decyzję wydaną przez ministra właściwego do spraw zagranicznych w zakresie spraw uregulowanych w ustawie z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, minister właściwy do spraw zagranicznych przekazuje sądowi wraz z kompletnymi i uporządkowanymi aktami sprawy i odpowiedzią na skargę w terminie sześćdziesięciu dni od dnia jej otrzymania odpowiednio przez ministra właściwego do spraw zagranicznych albo konsula.”;

4) po art. 5 dodaje się art. 5a w brzmieniu:

„Art. 5a. W ustawie z dnia 24 sierpnia 2007 r. o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w Systemie Informacyjnym Schengen oraz Wizowym Systemie Informacyjnym (Dz. U. z 2019 r. poz. 1844) w art. 4 w ust. 1 w pkt 8 po wyrazach „ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych,” dodaje się wyrazy „ministrowi właściwemu do spraw zagranicznych.”;

5) po art. 6 dodaje się art. 6a i art. 6b w brzmieniu:

„Art. 6a. W ustawie z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2020 r. poz. 35 i 2023) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 8 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Wnioski składane w postępowaniu przed ministrem właściwym do spraw zagranicznych lub konsulem oraz dokumenty sporządzone w języku obcym, służące za dowód w postępowaniu prowadzonym na podstawie ustawy przed ministrem właściwym do spraw zagranicznych lub konsulem, składa się w języku polskim lub języku wskazanym przez te organy.”;

2) w art. 9 dodaje się ust. 4 i 5 w brzmieniu:

„4. W postępowaniach w sprawach uregulowanych w ustawie prowadzonych przez ministra właściwego do spraw zagranicznych, z

wyłączeniem spraw, o których mowa w art. 66 ust. 4, pisma doręcza się za pośrednictwem konsula. Za równorzędne z doręczeniem oryginału pisma uznaje się doręczenie wydruku jego odwzorowania cyfrowego, opatrzonego pieczęcią imienną i podpisem konsula.

5. W przypadkach, o których mowa w ust. 4, do doręczeń pism stosuje się przepisy ustawy z dnia 25 czerwca 2015 r. - Prawo konsularne.”;

3) w art. 10 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. W toku postępowań prowadzonych na podstawie przepisów rozdziału 1 w dziale IV ustawy przez ministra właściwego do spraw zagranicznych nie stosuje się przepisów art. 10, art. 21, art. 28, art. 29, art. 31, art. 34, art. 48, art. 50, art. 51, art. 61 § 2, art. 63-65, art. 66a, art. 67, art. 78, art. 81, art. 89, art. 97, art. 98, art. 107, art. 154-163a oraz art. 261 Kodeksu postępowania administracyjnego.”;

4) w art. 66:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a-1c w brzmieniu:

„1a. Wizę może również wydać albo odmówić jej wydania minister właściwy do spraw zagranicznych, jeżeli:

- 1) wniosek o wydanie wizy został złożony w państwie określonym w przepisach wydanych na podstawie ust. 8;
- 2) zostały spełnione dodatkowe warunki zapewniające możliwość złożenia wniosku o wydanie wizy do ministra właściwego do spraw zagranicznych - w przypadku gdy takie warunki zostały określone w przepisach wydanych na podstawie ust. 8.

1b. Wniosek o wydanie wizy przez ministra właściwego do spraw zagranicznych cudzoziemiec składa za pośrednictwem konsula.

1c. Wniosek złożony bezpośrednio do ministra właściwego do spraw zagranicznych zwraca się cudzoziemcowi z informacją o właściwym trybie złożenia wniosku.”,

b) dodaje się ust. 8 i 9 w brzmieniu:

„8. Minister właściwy do spraw zagranicznych może określić, w drodze rozporządzenia, państwa, w których cudzoziemcy mogą składać wnioski o wydanie wizy przez ministra właściwego do spraw

zagranicznych, uwzględniając potrzebę zapewnienia sprawnej obsługi cudzoziemców.

9. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 8, minister właściwy do spraw zagranicznych może również określić dodatkowe warunki, po spełnieniu których cudzoziemcy mogą składać wnioski o wydanie wizy do ministra właściwego do spraw zagranicznych.”;

5) po art. 66 dodaje się art. 66a w brzmieniu:

„Art. 66a. Czynności, o których mowa w art. 19 ust. 3 Wspólnotowego Kodeksu Wizowego, minister właściwy do spraw zagranicznych realizuje za pośrednictwem konsula, o którym mowa w art. 66 ust. 1b.”;

6) po art. 70 dodaje się art. 70a w brzmieniu:

„Art. 70a. Przepisy art. 67, art. 69 i art. 70 stosuje się odpowiednio w przypadku rozpatrywania wniosków o wydanie wizy przez ministra właściwego do spraw zagranicznych.”;

7) w art. 72 wyraz „konsul” zastępuje się wyrazami „minister właściwy do spraw zagranicznych albo konsul”;

8) w art. 73 w ust. 1 w pkt 1 po wyrazach „wydawanych przez” dodaje się wyrazy „ministra właściwego do spraw zagranicznych albo”;

9) w art. 74a w ust. 2 wyraz „konsul” zastępuje się wyrazami „minister właściwy do spraw zagranicznych albo konsul”;

10) po art. 74a dodaje się art. 74b w brzmieniu:

„Art. 74b. Jeżeli w toku rozpatrywania przez ministra właściwego do spraw zagranicznych wniosku o wydanie wizy krajowej lub wizy Schengen albo wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy zachodzi konieczność przeprowadzenia z cudzoziemcem rozmowy, o której mowa w art. 21 ust. 8 Wspólnotowego Kodeksu Wizowego, minister właściwy do spraw zagranicznych może polecić przeprowadzenie takiej rozmowy konsulowi, o którym mowa w art. 66 ust. 1b.”;

11) w art. 75 w ust. 2:

a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) oznaczenie organu;”;

b) pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) pouczenie o przysługującym wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy przez ministra właściwego do spraw zagranicznych albo konsula oraz trybie jego wniesienia;”,

c) pkt 8 otrzymuje brzmienie:

„8) podpis pracownika działającego w imieniu ministra właściwego do spraw zagranicznych albo urzędnika konsularnego, z podaniem imienia i nazwiska oraz zajmowanego stanowiska;”;

12) w art. 76:

a) w ust. 1 po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) ministra właściwego do spraw zagranicznych – przysługuje wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy przez ten organ;”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1a, wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy składa się za pośrednictwem konsula, o którym mowa w art. 66 ust. 1b.”,

c) w ust. 2 skreśla się wyrazy „przez konsula”,

d) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, rozpatruje się w terminie 14 dni.”,

e) w ust. 4:

– pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) oznaczenie organu;”,

– po pkt 5 dodaje się pkt 5a w brzmieniu:

„5a) określenie powodów ponownej odmowy;”,

– pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) podpis pracownika działającego w imieniu ministra właściwego do spraw zagranicznych albo urzędnika konsularnego, z podaniem imienia i nazwiska oraz zajmowanego stanowiska;”,

f) dodaje się ust. 6 w brzmieniu:

„6. Konsul, za pośrednictwem którego złożono wniosek, o którym mowa w ust. 1a, przekazuje do ministra właściwego do spraw

zagranicznych odwzorowanie cyfrowe wniosku oraz przedłożonego dokumentu podróży i złożonych dokumentów.”;

13) w art. 77:

- a) w ust. 7 wyrazy „konsul może” zastępuje się wyrazem „można”,
- b) dodaje się ust. 9 w brzmieniu:

„9. Przyjęcie przez ministra właściwego do spraw zagranicznych wniosku o wydanie wizy krajowej odnotowuje w dokumencie podróży cudzoziemca konsul, o którym mowa w art. 66 ust. 1b.”;

14) po art. 77 dodaje się art. 77a i art. 77b w brzmieniu:

„Art. 77a. Konsul, o którym mowa w art. 66 ust. 1b, przekazuje do ministra właściwego do spraw zagranicznych odwzorowanie cyfrowe wniosku oraz przedłożonego dokumentu podróży i złożonych dokumentów, a w przypadku wniosku o wydanie wizy Schengen, dodatkowo przekazuje odciski linii papilarnych, o ile zostały pobrane.

Art. 77b. 1. Za przyjęcie i rozpatrzenie przez ministra właściwego do spraw zagranicznych wniosku o wydanie wizy krajowej lub wniosku o ponowne rozpatrzenie wniosku o wydanie wizy Schengen i wizy krajowej pobiera się opłaty, które stanowią dochód budżetu państwa.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do wiz, o których mowa w art. 66 ust. 4.

3. Opłaty, o których mowa w ust. 1, są pobierane przez właściwego konsula w wysokości odpowiadającej opłacie konsularnej za wydanie wizy określonej dla indywidualnego przypadku. Do pobierania oraz zwrotu opłat przepisy ustawy z dnia 25 czerwca 2015 r. - Prawo konsularne stosuje się odpowiednio.”;

15) w art. 78 dodaje się ust. 3 i 4 w brzmieniu:

„3. Czynności, o których mowa w ust. 1 i 2, w odniesieniu do wiz wydanych przez ministra właściwego do spraw zagranicznych, za wyjątkiem wiz, o których mowa w art. 66 ust. 4, wykonuje konsul, o którym mowa w art. 66 ust. 1b.

4. Czynności, o których mowa w art. 27 i art. 29 Wspólnotowego Kodeksu Wizowego, w odniesieniu do wiz wydanych przez ministra

właściwego do spraw zagranicznych wykonuje konsul, o którym mowa w art. 66 ust. 1b.”;

16) w art. 79 dodaje się ust. 5 i 6 w brzmieniu:

„5. Czynności, o których mowa w ust. 1 i 2, w odniesieniu do wiz wydanych przez ministra właściwego do spraw zagranicznych, za wyjątkiem wiz, o których mowa w art. 66 ust. 4, wykonuje konsul, o którym mowa w art. 66 ust. 1b.

6. Czynności, o których mowa w art. 28 Wspólnotowego Kodeksu Wizowego, w odniesieniu do wiz wydanych przez ministra właściwego do spraw zagranicznych wykonuje konsul, o którym mowa w art. 66 ust. 1b.”;

17) w art. 80 w ust. 1 w pkt 5 w lit. a wyraz „konsula” zastępuje się wyrazami „ministra właściwego do spraw zagranicznych albo konsula”;

18) w art. 92:

a) w ust. 1 po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) minister właściwy do spraw zagranicznych;”;

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Minister właściwy do spraw zagranicznych cofa lub unieważnia wizę wydaną przez tego ministra.”;

19) w art. 93:

a) w ust. 1 po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) ministra właściwego do spraw zagranicznych – przysługuje wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy przez ten organ;”;

b) w ust. 2 skreśla się wyrazy „przez konsula”;

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, rozpatruje się w terminie 14 dni.”;

d) w ust. 4:

– pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) oznaczenie organu;”;

– pkt 9 otrzymuje brzmienie:

„9) podpis pracownika działającego w imieniu ministra właściwego do spraw zagranicznych albo urzędnika konsularnego, z podaniem imienia i nazwiska oraz zajmowanego stanowiska;”;

20) w art. 94:

a) w ust. 2:

– pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) pouczenie o przysługującym wnioskowi o ponowne rozpatrzenie sprawy przez ministra właściwego do spraw zagranicznych, konsula lub odwołaniu do Komendanta Głównego Straży Granicznej oraz trybie jego wniesienia;”;

– pkt 9 otrzymuje brzmienie:

„9) podpis pracownika działającego w imieniu ministra właściwego do spraw zagranicznych albo urzędnika konsularnego, z podaniem imienia i nazwiska oraz zajmowanego stanowiska lub pieczęć imienną i podpis komendanta placówki Straży Granicznej lub komendanta oddziału Straży Granicznej, lub działającego z jego upoważnienia funkcjonariusza lub pracownika;”;

b) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. W przypadku gdy decyzja o cofnięciu lub unieważnieniu wizy została wydana przez ministra właściwego do spraw zagranicznych, organ ten może polecić wykonanie czynności, o której mowa w ust. 3, konsulowi.”.

Art. 6b. W ustawie z dnia 5 sierpnia 2015 r. o nieodpłatnej pomocy prawnej, nieodpłatnym poradnictwie obywatelskim oraz edukacji prawnej (Dz. U. z 2019 r. poz. 294 oraz z 2020 r. poz. 875 i 1086) w art. 11a po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. W okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego, stanu epidemii albo wprowadzenia stanu nadzwyczajnego zajęcia w ramach szkolenia oraz kursu doszkalającego, o którym mowa w ust. 2, mogą być prowadzone z wykorzystaniem środków porozumiewania się na odległość.”;

6) po art. 21 dodaje się art. 21a i art. 21b w brzmieniu:

„Art. 21a. 1. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 80 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 6a zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 80 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 6a w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jednak nie dłużej niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 97 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 6a zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 97 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 6a, jednak nie dłużej niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 21b. Termin ukończenia kursu doszkalającego, o którym mowa w art. 11a ust. 2 ustawy zmienianej w art. 6b, za rok 2020, upływa z dniem 30 czerwca 2021 r.”;

7) w art. 24 po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:

„2a) art. 3a, art. 5a, art. 6a oraz art. 21a, które wchodzą w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia;”.

UZASADNIENIE

do autopoprawki do rządowego projektu ustawy o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw

1. Uzasadnienie do pkt 2

Zmiany dotyczące art. 14ha-art. 14hc ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (art. 1 pkt 2a i 2b)

Proponowana zmiana ma dostosować przepisy ustawy z dnia 26 maja 1982 r. – Prawo o adwokaturze (Dz. U. z 2020 r. poz. 1651), aby umożliwić odbycie zdalnych zgromadzeń oraz wyborów na tych zgromadzeniach, bez konieczności fizycznej obecności uprawnionych. Wymaga podkreślenia, że zgodnie z art. 11 ust. 2 ustawy – Prawo o adwokaturze, kadencja organów adwokatury, organów izb adwokackich i zespołów adwokackich trwa 4 lata, jednakże są one obowiązane działać do czasu ukonstytuowania się nowo wybranych organów. Stosowanie tego przepisu nie budzi wątpliwości interpretacyjnych, co oznacza, że organy te uprawnione są do podejmowania wszelkich pozostających w ich kompetencji działań, mimo upływu terminu ich kadencji i umocowanie to wygaśnie dopiero z chwilą ukonstytuowania się nowo wybranych organów. Jednym z podstawowych obowiązków działających dotychczas organów jest doprowadzenie do wyboru nowych organów, co – z uwagi na trwającą epidemię i wynikające z niej obostrzenia sanitarne – jest utrudnione, a w przypadku izb o dużej liczbie osób obecnie nawet niemożliwe. Powyższe skutkuje przekładaniem pierwotnie zaplanowanych terminów wyborczych. Analogiczne zmiany mają także objąć samorząd zawodowy komorników sądowych.

Zaproponowane zmiany pozwolą zatem na bezpieczne przeprowadzenie procedur wyborczych. Zarówno udział jak i samo głosowanie będą mogły odbywać się także przy wykorzystaniu środków komunikacji elektronicznej (głosowania zdalne). Proponuje się ponadto, aby sposób przeprowadzenia tych wyborów, a także wyborów organów

samorządu adwokackiego lub wyborów osób pełniących funkcję w tych organach lub funkcję w samorządzie adwokackim, które odbywają się w okresie stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii ogłoszonego z powodu COVID-19, określiła Naczelna Rada Adwokacka.

Proponowana zmiana dotycząca aplikantów radcowskich i adwokackich ma na celu przedłużenie okresu posiadania statusu aplikanta – z roku do dwóch lat od daty zakończenia aplikacji wskazanej w zaświadczeniu o odbyciu aplikacji adwokackiej i radcowskiej – wobec tych aplikantów, którzy złożyli wniosek o dopuszczenie do egzaminów adwokackiego albo radcowskiego, wyznaczonych na dni 24–27 marca 2020 r. oraz spełnili przesłanki udziału w danym egzaminie, a nie przystąpili do egzaminu przeprowadzonego w terminie dodatkowym w dniach 23–26 czerwca 2020 r., niezależnie od przyczyny. Takie rozwiązanie wydaje się zasadne z uwagi na nadzwyczajne okoliczności, tj. przesunięcie terminu egzaminów adwokackiego i radcowskiego w 2020 r., planowanego pierwotnie na marzec i przeprowadzenie tych egzaminów w terminie dodatkowym w czerwcu z uwagi na wprowadzony na terenie całego kraju stan zagrożenia epidemicznego. Okoliczności te sprawiły, że część aplikantów nie przystąpiła do egzaminów przeprowadzonych w terminie dodatkowym w szczególnym reżimie sanitarnym. W obecnym stanie prawnym osoby te zachowują status aplikanta do dnia 31 grudnia 2020 r., tj. w okresie roku od daty zakończeniu aplikacji.

Nieprzystąpienie do egzaminów przeprowadzonych w terminie dodatkowym w 2020 r. uniemożliwiłoby podjęcie przez tych aplikantów aktywności zawodowej po dniu 31 grudnia 2020 r. i pozbawiłoby ich możliwości zarobkowania.

Wobec powyższego, w odniesieniu do tej kategorii aplikantów, z uwagi na nadzwyczajne niezależne od nich okoliczności, związane z koniecznością przesunięcia terminu egzaminów w 2020 r. proponuje się następujące zmiany:

- skreślenie z listy aplikantów po upływie dwóch lat od daty zakończenia aplikacji wskazanej w zaświadczeniu o odbyciu aplikacji adwokackiej i radcowskiej;
- wydłużenie możliwości zastępowania adwokata i radcy prawnego przez aplikanta do dwóch lat od daty zakończenia aplikacji wskazanej w zaświadczeniu o odbyciu aplikacji adwokackiej i radcowskiej.

2. Uzasadnienie do pkt 3

Zmiany w ustawie z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (art. 3a)

Decyzje wydawane przez ministra właściwego do spraw zagranicznych w sprawie wniosków o wydanie wiz powinny podlegać kontroli sądów administracyjnych na tych samych zasadach jak decyzje konsulów w tych sprawach. Dlatego też konieczne jest dokonanie zmian w ustawie z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2325, z późn. zm.) poprzez rozszerzenie brzmienia art. 5 o ministra właściwego do spraw zagranicznych, jako organu podejmującego rozstrzygnięcia w odniesieniu do wniosków o wydanie wiz. Proponuje się także utrzymanie istniejących w tym zakresie wyłączeń.

Analogicznie, jak to zostało określone w przypadku postępowania przed sądami administracyjnymi w sprawach skarg na decyzje w sprawach wizowych wydawane przez konsulów, proponuje się utrzymanie zasady, że prawo do zwrócenia się ze skargą do sądu administracyjnego powstaje dopiero po wyczerpaniu przysługującego cudzoziemcowi prawa do złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy. Z uwagi na mnogość tego rodzaju spraw, rozwiązanie to sprawdza się w procedurach dotyczących skarg w sprawach rozpatrywanych przez konsulów, pozwalając na dogłębne przeanalizowanie sprawy w ramach obu faz postępowania i celowym byłoby jego utrzymanie także w odniesieniu do postępowania przed ministrem właściwym do spraw zagranicznych. W tym celu zmiany należy dokonać w art. 52 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.

Podobnie proponuje się postąpić w odniesieniu do modyfikacji terminu, w jakim skarga wraz z odpowiedzią na nią i aktami sprawy powinna zostać przekazana do sądu. Przepisy art. 54 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi określają ten termin na 60 dni od dnia otrzymania skargi przez organ, działania którego skarga dotyczy. Potrzeba utrzymania tego terminu w odniesieniu do skarg składanych na decyzje wydawane przez ministra właściwego do spraw zagranicznych wynika z faktu, że oryginały akt sprawy będą nadal pozostawały za granicą w archiwach wyodrębnionych w urzędach konsularnych i będzie istniała potrzeba

ich przekazania do kraju w sposób bezpieczny, co z uwagi na potrzebę zapewnienia nietykalności poczty dyplomatycznej i konsularnej oraz odległości między placówkami zagranicznymi a Warszawą może zająć więcej niż 30 dni.

3. Uzasadnienie do pkt 4

Zmiany w ustawie z dnia 24 sierpnia 2007 r. o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w Systemie Informacyjnym Schengen oraz Wizowym Systemie Informacyjnym (art. 5a)

Projektowana ustawa przewiduje także dokonanie zmiany w ustawie z dnia 24 sierpnia 2007 r. o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w Systemie Informacyjnym Schengen oraz Wizowym Systemie Informacyjnym (Dz. U. z 2019 r. poz. 1844), zapewniając Ministrowi Spraw Zagranicznych, jako organowi wizowemu możliwość weryfikacji w Systemie Informacyjnym Schengen dokumentów podróży przedkładanych wraz z wnioskami wizowymi.

4. Uzasadnienie do pkt 5

Zmiany w ustawie z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (art. 6a)

Proponowana zmiana ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2020 r. poz. 35, z późn. zm.) wiąże się z wprowadzonymi z dniem 2 lutego 2020 r. zmianami w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 810/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. ustanawiającym Wspólnotowy Kodeks Wizowy (kodeks wizowy). Zgodnie z brzmieniem art. 4 ust. 1a kodeksu wizowego, którego przepisy stosuje się odpowiednio do wydania wiz krajowych w zakresie nieuregulowanym przepisami ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, państwa członkowskie mogą postanowić, że rozpatrywaniem wniosków i podejmowaniem decyzji w ich sprawie będą zajmowały się ich organy centralne. „Państwa członkowskie zapewniają, by organy te znały uwarunkowania lokalne kraju, w którym składany jest wniosek, w stopniu wystarczającym, by móc ocenić ryzyko migracyjne i ryzyko związane z bezpieczeństwem, a także by znały język w stopniu wystarczającym do analizowania

dokumentów, jak również zapewniają, by konsulaty w razie konieczności uczestniczyły w przeprowadzaniu dodatkowych analiz i rozmów”.

Analiza sytuacji międzynarodowej oraz polskiej obecności dyplomatycznej i konsularnej na świecie wskazuje, że wykonywanie funkcji i czynności konsularnych napotyka w niektórych miejscach przeszkody trudne do przewyciężenia. Przykładem są ostatnie wydarzenia na Białorusi i bezprecedensowa decyzja tamtejszego MSZ zakończona ogromnym uszczupleniem składu polskiego przedstawicielstwa dyplomatycznego i urzędów konsularnych. Dodatkowo, rosnące koszty związane z wykonywaniem czynności konsularnych sprawiają, że konieczne stało się poszukiwanie innych rozwiązań, które w sposób kompleksowy zabezpieczyłyby interesy Rzeczypospolitej Polskiej i służyły realizacji celów polskiej polityki zagranicznej.

Mając na względzie powyższe uwarunkowania, wskazanym jest wyposażenie ministra właściwego do spraw zagranicznych w szersze, niż posiadane obecnie, kompetencje w zakresie wydawania wiz, co będzie zgodne z normami kodeksu wizowego. Obecnie minister właściwy do spraw zagranicznych jest organem wizowym w zakresie tzw. wiz dyplomatycznych lub służbowych - dla członków misji dyplomatycznych i urzędów konsularnych państw obcych lub innych osób zrównanych z nimi pod względem przywilejów i immunitetów na podstawie ustaw, umów lub powszechnie ustalonych zwyczajów międzynarodowych, a także dla członków ich rodzin. Biorąc pod uwagę wytyczne zawarte w kodeksie wizowym, w odniesieniu do rozpatrywania spraw wizowych przez organy centralne należy zwrócić uwagę, iż urząd obsługujący Ministra Spraw Zagranicznych jest w stanie zapewnić kompetentne zaplecze dla realizacji zadań określonych w ustawie z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach w zakresie wydawania wiz dla znacznie szerszej grupy cudzoziemców niż jedynie przedstawiciele korpusu dyplomatyczno-konsularnego. Pracownicy zatrudnieni w Ministerstwie Spraw Zagranicznych posiadają niezbędną wiedzę na temat warunków panujących w państwach, z którymi Rzeczpospolita Polska utrzymuje relacje dyplomatyczne oraz stosowne doświadczenie często związane z wieloletnią pracą w tych państwach, pozwalające na ocenę ryzyka migracyjnego i ryzyka związanego z bezpieczeństwem. Również przygotowanie w zakresie znajomości języków obcych predestynuje

pracowników Ministerstwa Spraw Zagranicznych do kompetentnego zajmowania się tymi sprawami. Nie bez znaczenia jest również usytuowanie w tym samym resorcie służby konsularnej (konsulatów), które w zakresie określonym przez przepisy prawa mogłyby wspierać pracowników Ministerstwa Spraw Zagranicznych w prowadzonych postępowaniach wizowych.

Zakłada się, iż przyznana ministrowi właściwemu do spraw zagranicznych kompetencja w zakresie podejmowania decyzji w sprawach wiz Schengen oraz wiz krajowych, nie będzie miała zastosowania do nieograniczonej liczby krajów. Dlatego też planuje się wydanie rozporządzenia, w którym minister właściwy do spraw zagranicznych określiłby państwa, w których wnioski wizowe będą mogły być składane do ministra właściwego do spraw zagranicznych. Naturalnym wydaje się, że w pierwszej kolejności taką możliwością mogłyby być objęte kraje bezpośrednio sąsiadujące z Rzeczpospolitą Polską. W obecnej sytuacji, rozwiązanie to byłoby szczególnie skierowane wobec obywateli Białorusi.

Przedstawiona zmiana ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach zawiera rozwiązania, które pozwolą na wdrożenie wyżej opisanej koncepcji rozszerzenia kompetencji ministra właściwego do spraw zagranicznych w zakresie wydawania wiz. Wskazanie ministra właściwego do spraw zagranicznych jako organu wizowego pociąga za sobą potrzebę dokonania kompleksowych zmian w ustawie o cudzoziemcach, gdyż przyznanie kompetencji w powyższym zakresie wiąże się z koniecznością jednoczesnego umocowania ministra w sprawach związanych z odmową udzielenia wizen, cofania czy unieważniania wizen oraz procedur odwoławczych w odniesieniu do tego rodzaju rozstrzygnięć.

Proponuje się tym samym:

- 1) określenie, że organem uprawnionym do wydania wiz Schengen, wiz krajowych oraz podejmowania decyzji o odmowie ich wydania będzie minister właściwy do spraw zagranicznych (zmiana art. 66);

2) aby kompetencji ministra właściwego do spraw zagranicznych w zakresie rozpatrywania wniosków o wydanie wiz Schengen lub wiz krajowych towarzyszyło także uprawnienie do podejmowania decyzji o cofnięciu lub unieważnieniu wydanych przez ministra wiz, na podstawie obowiązujących przepisów (zmiana art. 92);

3) wskazanie, iż w powyższych sprawach (tj. w sprawie odmowy wydania wizy Schengen lub wizy krajowej, w sprawie cofnięcia lub unieważnienia wizy Schengen lub wizy krajowej) cudzoziemcowi przysługuje wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy przez tego ministra (odpowiednio: zmiana art. 76 i art. 93).

Normom kompetencyjnym przewidzianym w projekcie towarzyszą także niezbędne zmiany w przepisach ustawy, odnoszące się do trybu postępowania przed ministrem właściwym do spraw zagranicznych w zakresie spraw prowadzonych na podstawie ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, zatem wprowadza się odpowiednie regulacje odnoszące się do:

1) języka, w którym będzie prowadzone postępowanie i w jakim cudzoziemiec będzie mógł składać wnioski (zmiana art. 8); cudzoziemiec w postępowaniach przed ministrem właściwym do spraw zagranicznych będzie mógł składać dokumenty sporządzone w języku obcym wskazanym przez tego ministra albo w języku polskim;

2) procedury przyjmowania wniosku wizowego, gdzie zakłada się pośrednictwo właściwego konsula w przyjmowaniu wniosków skierowanych do ministra właściwego do spraw zagranicznych, co pozwoli na skorzystanie z istniejącej już w tym zakresie współpracy z usługodawcami zewnętrznymi, czyli Punktami Przyjmowania Wniosków Wizowych (zmiana art. 66 poprzez dodanie ust. 1a i 1b oraz zmiana art. 76 poprzez dodanie ust. 1a) oraz powiązanego z tym pośrednictwem trybu przekazywania przez konsula wniosku wraz z załącznikami do ministra, celem rozpatrzenia (dodanie art. 76 ust. 6 oraz art. 77a i art. 77b). Minister właściwy do spraw zagranicznych będzie też mógł polecić konsulowi przeprowadzenie rozmowy z cudzoziemcem, jeśli będzie ona niezbędna do rozstrzygnięcia sprawy zgodnie z postanowieniami kodeksu wizowego;

- 3) sposobu i formy doręczania cudzoziemcowi przebywającemu za granicą decyzji (pism) wydawanych w toku postępowania (zmiana art. 9) za pośrednictwem właściwego konsula, przy czym przewiduje się, iż dopuszczalne będzie doręczenie wydruku odwzorowania cyfrowego pisma, jeśli taki wydruk opatrzony zostanie pieczęcią imienną i podpisem konsula, co ma na celu przyśpieszenie przepływu korespondencji między organem i wnioskodawcą i zabezpieczenie interesów cudzoziemca w kontekście zapewnienia mu możliwości rychłego zapoznania się z rozstrzygnięciami wydawanymi przez ministra;
- 4) określenia elementów, jakie powinna zawierać decyzja wydawana w sprawie odmowy wydania wizy, jej cofnięcia lub unieważnienia (zmiana art. 75), decyzja wydana w wyniku ponownego rozpatrzenia sprawy (zmiana art. 93), w taki sposób, by uwzględnić ministra właściwego do spraw zagranicznych jako organ wizowy;
- 5) zakresu stosowania ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256, z późn. zm.) przed ministrem właściwym do spraw zagranicznych (zmiana art. 10); zakres ten musi być dostosowany zarówno do specyfiki postępowania, którego czas trwania został określony odrębnymi przepisami (kodeks wizowy, ustawa o cudzoziemcach), jak i do samego charakteru postępowania, które różni się od typowych postępowań administracyjnych;
- 6) pośrednictwa konsula w wykonywaniu innych czynności wymagających bezpośredniego kontaktu organu wizowego z cudzoziemcem lub wymagających przedłożenia przez cudzoziemca posiadanego dokumentu podróży, a które z uwagi na fakt przebywania tegoż cudzoziemca za granicą, nie mogą być wykonane w siedzibie urzędu obsługującego ministra spraw zagranicznych. Do czynności takich należeć będzie zwrot wniosku niedopuszczalnego lub złożonego do niewłaściwego organu (dodanie art. 66a), wydruk i wklejenie naklejki wizowej do dokumentu tożsamości oraz ewentualne unieważnienie naklejki (dodanie w art. 78 ust. 3 i 4).

Minister właściwy do spraw zagranicznych będąc organem zaangażowanym w przekazywanie opinii lub informacji na wniosek konsulów w ramach procedur określonych uprzednio w ustawie, będzie jednocześnie sam, jako organ wizowy, mógł występować o przekazanie opinii lub informacji odnośnie do spraw przez siebie prowadzonych (zmiana art. 67 i dostosowanie brzmienia art. 69). Odpowiedniej zmianie

ulegną również kolejne przepisy ustawy odnoszące się do możliwości zasięgnięcia opinii innych organów w sprawach wydawania wiz oraz obowiązków informacyjnych (zmiana art. 70, art. 72, art. 73 i art. 74a) poprzez ich zastosowanie także w postępowaniu przed ministrem właściwym do spraw zagranicznych.

Przepisy ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach zostaną rozbudowane o regulacje odnoszące się do ustalania opłat za przyjęcie i rozpatrzenie wniosku wizowego, jak również trybu ich pobierania w odniesieniu do spraw prowadzonych przez ministra właściwego do spraw zagranicznych. Wskazuje się w tych przepisach, że opłaty z tytułu rozpatrywania wniosków o wydanie wiz przez ministra, stanowiące dochód Skarbu Państwa, będą pobierane za pośrednictwem konsulów i na zasadach analogicznych, jak w przypadku opłat konsularnych w tego rodzaju sprawach. Wysokość tych opłat również będzie tożsama, co w odniesieniu do wiz Schengen wynika z obowiązku stosowania przepisów kodeksu wizowego, z uwzględnieniem unormowań wynikających z postanowień szeregu umów o ułatwieniach wizowych, a w przypadku wiz krajowych pozwoli na zastosowanie obowiązujących w tym zakresie stawek opłat konsularnych, z uwzględnieniem wszelkich odstępstw wynikających m. in. z zawartych przez Rzeczpospolitą Polską umów o ruchu osobowym, zawierających regulacje odnoszące się do stawek opłat za przyjęcie i rozpatrzenie wniosku o wydanie wizej krajowej.

Zmiany w ustawie z dnia 5 sierpnia 2015 r. o nieodpłatnej pomocy prawnej, nieodpłatnym poradnictwie obywatelskim oraz edukacji prawnej (art. 6b)

Proponowane zmiany w ustawie z dnia 5 sierpnia 2015 r. o nieodpłatnej pomocy prawnej, nieodpłatnym poradnictwie obywatelskim oraz edukacji prawnej (Dz. U. z 2019 r. poz. 294 oraz z 2020 r. poz. 875 i 1086) dotyczą wprowadzenia w okresie epidemii pełnej możliwości prowadzenia kursów podstawowych i doszkalających doradców obywatelskich z wykorzystaniem środków porozumiewania się na odległość. W okresie epidemii występuje zainteresowanie kursami prowadzonymi we wskazany sposób. Jak informuje podmiot szkolący – Związek Biur Porad Obywatelskich – obecnie wielu doradców zaniepokojonych aktualną sytuacją epidemiologiczną wyraża duże obawy co do uczestniczenia w godzinach szkoleniowych odbywających się stacjonarnie. Stosownie do treści art. 11a ust. 1 ww. ustawy minimalny zakres szkolenia obejmuje 70 godzin zajęć

z zakresu poradnictwa obywatelskiego, z których co najmniej 15 godzin przeznaczają się na zajęcia z zakresu metodyki pracy doradcy oraz co najmniej 20 godzin na zajęcia z zakresu poradnictwa dla osób zadłużonych. Szkolenie kończy się oceną wiedzy i umiejętności z zakresu świadczenia poradnictwa obywatelskiego. Ponadto jak stanowi przepis ust. 2, doradca jest obowiązany do uczestnictwa w kursie doszkalającym co najmniej raz w roku, począwszy od roku następnego po roku, w którym ukończył szkolenie albo uzyskał zaświadczenie, o którym mowa w art. 11 ust. 3a pkt 2. Kurs doszkalający obejmuje co najmniej 8 godzin zajęć z zakresu praktycznych aspektów związanych ze świadczeniem poradnictwa obywatelskiego, w tym dotyczących poszczególnych jego dziedzin. Zgodnie z treścią ust. 3 tego artykułu część zajęć szkolenia oraz kursu doszkalającego, o którym mowa w ust. 2, może być prowadzona z wykorzystaniem środków porozumiewania się na odległość, z wyłączeniem zajęć z zakresu metodyki pracy doradcy.

Z treści art. 11a ust. 3 ustawy jednoznacznie wynika, że zajęcia z zakresu metodyki pracy doradcy każdorazowo powinny być prowadzone w trybie stacjonarnym. Wobec powyższego proponuje się, aby w okresie obowiązywania zagrożenia epidemicznego, stanu epidemii albo wprowadzenia stanu nadzwyczajnego wprowadzić nowy przepis art. 11a ust 3a o treści: W przypadku obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego, stanu epidemii albo wprowadzenia stanu nadzwyczajnego zajęcia w ramach szkolenia oraz kursu doszkalającego, o którym mowa w ust. 2, mogą być prowadzone z wykorzystaniem środków porozumiewania się na odległość.

5. Uzasadnienie do pkt 6

Przepis art. 21a

Projektowana ustawa dokonuje zmian w przepisach ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, zawierających delegacje ustawowe do wydania przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych w porozumieniu z ministrem spraw zagranicznych rozporządzeń określających m. in. wzory formularza, na którym wydaje się decyzję o odmowie wydania wizej krajowej, czy też wzoru formularza, na którym wydaje się decyzję o utrzymaniu w mocy decyzji o odmowie wydania wizej oraz formularza, na którym wydaje się decyzję o utrzymaniu w mocy decyzji o cofnięciu lub unieważnieniu wizej, po rozpatrzeniu wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy. Zmiana delegacji

ustawowej pociąga za sobą potrzebę dodania przepisów pozwalających na stosowanie formularzy, których wzory określają rozporządzenia wydane na podstawie dotychczas obowiązujących delegacji ustawowych zawartych w art. 80 ust. 1 oraz art. 97 ust. 1 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach.

Przepis art. 21b

Uwzględniając także trwający od 8 miesięcy stan epidemii, konieczne jest również wprowadzenie przepisu przejściowego przedłużającego obowiązek ukończenia szkolenia w 2020 r. do 30 czerwca 2021 r. Brak proponowanej regulacji uniemożliwi doradcom obywatelskim uzyskanie uprawnień do świadczenia poradnictwa obywatelskiego w 2021 r., którzy ze względu na stan epidemii nie zrealizowali obowiązku szkoleniowego w 2020 r.

6. Uzasadnienie do pkt 7

Mając na uwadze, że zmiany wprowadzone przepisami art. 3a, art. 5a, art. 6a oraz art. 21a wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia ustawy, konieczne jest uzupełnienie przepisu końcowego (art. 24).

Projektowane autopoprawką przepisy nie wymagają przedstawienia właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Regulacje zawarte w projektowanej autopoprawce nie stanowią przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.), zatem nie podlega ona notyfikacji.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) oraz § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin prac Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz.

1006, z późn. zm.), projekt autopoprawki został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Projekt autopoprawki jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Skutki finansowe dla sektora finansów publicznych przedstawia Ocena Skutków Regulacji stanowiąca odrębną część uzasadnienia.

Brak jest możliwości podjęcia alternatywnych środków osiągnięcia celu projektowanej regulacji w stosunku do działań legislacyjnych.

Zawarte w projekcie autopoprawki regulacje nie będą miały wpływu na działalność mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców.

<p>Nazwa projektu autopoprawka do rządowego projektu ustawy o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw (UD161) Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Rządowe Centrum Legislacji Kancelaria Prezesa Rady Ministrów</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Krzysztof Szczucki Prezes Rządowego Centrum Legislacji</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Piotr Ołdak Dyrektor Departamentu Prawa Państwowego i Bezpieczeństwa Rządowego Centrum Legislacji, tel. 22 694 72 27</p>	<p>Data sporządzenia 09.12.2020 r.</p> <p>Źródło Inicjatywa własna</p> <p>Nr w wykazie prac: </p>
---	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Dot. art. 1 pkt 2a i 2b, art. 6b i art. 21b projektu ustawy (autopoprawka: pkt 2, pkt 5 – w zakresie ustawy z dnia 5 sierpnia 2015 r. o nieodpłatnej pomocy prawnej, nieodpłatnym poradnictwie obywatelskim oraz edukacji prawnej, i pkt 6 – w zakresie art. 21b):

Ustawa z dnia 19 czerwca 2020 r. o dopłatach do oprocentowania kredytów bankowych udzielanych przedsiębiorcom dotkniętym skutkami COVID-19 oraz o uproszczonym postępowaniu o zatwierdzenie układu w związku z wystąpieniem COVID-19 (Dz. U. poz. 1086) wprowadziła w art. 77 pkt 9 możliwość organizacji zebrań rejonowych radców prawnych w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii ogłoszonego z powodu COVID-19 w sposób, który nie wymaga jednoczesnej obecności uprawnionych do głosowania. Zmiana ta umożliwiła także organizację wyborów w ten sposób, albowiem było to wątpliwe z uwagi na brzmienie art. 14h ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych. Dodany art. 14ha, w zakresie skutków prawnych, ogranicza się wyłącznie do samorządu radców prawnych. W uchwalonej ustawie brak jest stosownej regulacji dotyczącej samorządu adwokatów.

Wymaga podkreślenia, że zgodnie z art. 11 ust. 2 cyt. ustawy – Prawo o adwokaturze, kadencja organów adwokatury, organów izb adwokackich i zespołów adwokackich trwa 4 lata, jednakże są one obowiązane działać do czasu ukonstytuowania się nowo wybranych organów. Stosowanie tego przepisu nie budzi wątpliwości interpretacyjnych, co oznacza, że organy te uprawnione są do podejmowania wszelkich pozostających w ich kompetencji działań, mimo upływu terminu ich kadencji i umocowanie to wygaśnie dopiero z chwilą ukonstytuowania się nowo wybranych organów. Jednym z podstawowych obowiązków działających dotychczas organów jest doprowadzenie do wyboru nowych organów, co – z uwagi na trwającą epidemię i wynikające z niej obostrzenia sanitarne - jest niezwykle utrudnione, a w przypadku izb o dużej liczbie osób obecnie nawet niemożliwe. Powyższe skutkuje przedłużaniem się pierwotnie zaplanowanych terminów wyborczych.

Z uwagi na wprowadzony na terenie całego kraju stan zagrożenia epidemicznego, przesunięte zostały terminy egzaminów adwokackiego i radcowskiego w 2020 r., planowane pierwotnie na marzec, i przeprowadzone w terminie dodatkowym w czerwcu 2020 r. Okoliczności te sprawiły, że część aplikantów nie przystąpiła do egzaminów przeprowadzonych terminie dodatkowym w szczególnym reżimie sanitarnym. W obecnym stanie prawnym osoby te zachowują status aplikanta do dnia 31 grudnia br., tj. roku od daty zakończenia aplikacji. Nieprzystąpienie do egzaminów przeprowadzonych w terminie dodatkowym w 2020 r. uniemożliwiłoby podjęcie przez tych aplikantów aktywności zawodowej po dniu 31 grudnia 2020 r. i pozbawiłoby ich możliwości zarobkowania.

Obecnie wielu doradców nieodpłatnej pomocy prawnej (NPP) zaniepokojonych aktualną sytuacją epidemiologiczną wyraża duże obawy uczestniczenia w godzinach szkoleniowych odbywających się stacjonarnie. Stosownie do treści art. 11a ust. 1 ustawy o nieodpłatnej pomocy prawnej, nieodpłatnym poradnictwie obywatelskim oraz edukacji prawnej minimalny zakres szkolenia obejmuje 70 godzin zajęć z zakresu poradnictwa obywatelskiego, z których co najmniej 15 godzin przeznaczają się na zajęcia z zakresu metodyki pracy doradcy oraz co najmniej 20 godzin na zajęcia z zakresu poradnictwa dla osób zadłużonych. Ponadto doradca jest obowiązany do uczestnictwa w kursie doszkalającym co najmniej raz w roku. Kurs taki obejmuje co najmniej 8 godzin zajęć z zakresu praktycznych aspektów związanych ze świadczeniem poradnictwa obywatelskiego. Zgodnie z treścią ust. 3 tego artykułu część zajęć szkolenia oraz kursu doszkalającego, może być prowadzona z wykorzystaniem środków porozumiewania się na odległość, z wyłączeniem zajęć z zakresu metodyki pracy doradcy. Z treści art. 11a ust. 3 ustawy jednoznacznie wynika, że zajęcia z zakresu metodyki pracy doradcy każdorazowo powinny być prowadzone w trybie stacjonarnym.

Dot. art. 3a, art. 5a, art. 6a, art. 21a projektu ustawy (autopoprawka: pkt 3 i 4, pkt 5 – w zakresie ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, pkt 6 - w zakresie art. 21a, pkt 7):

Pandemia wirusa SARS-Cov-2, z którą zmierza się świat w 2020 r. dotknęła również organy administracji polskiej, w tym polskie przedstawicielstwa dyplomatyczne i urzędy konsularne, znacząco ograniczając możliwość wykonywania funkcji konsularnych, uniemożliwiając ich należyłą realizację w niektórych regionach świata. Mimo istnienia i funkcjonowania polskich urzędów konsularnych, sprawowanie funkcji konsularnych nakierowanych na obsługę cudzoziemców, w szczególności w zakresie wydawania wiz, napotkało w 2020 r. przeszkody trudne do przezwyciężenia. Przy zachowaniu polskiej obecności dyplomatycznej i konsularnej na

świecie, ukazała się potrzeba równoległego poszukiwania rozwiązań, które pozwolą na zachowanie możliwości sprawnej obsługi interesantów, także w sprawach wizowych, niezależnie od pojawiających się globalnych kryzysów spowodowanych pandemią, czy też potencjalnym wystąpieniem innych czynników np. związanymi z sytuacją polityczną w danym kraju czy regionie. W tym kontekście wartość odnotowania są wydarzenia w Republice Białorusi i bezprecedensowa decyzja tamtejszego MSZ zakończona ogromnym uszczupleniem składu polskiego przedstawicielstwa dyplomatycznego i urzędów konsularnych w październiku 2020 r. Tym samym, znacznie utrudniony został dostęp obywateli Republiki Białorusi do polskich wiz krajowych oraz wiz jednolitych wydawanych przez polskie urzędy konsularne. W konsekwencji, ograniczone zostały możliwości wykorzystania przez Rzeczpospolitą Polską polityki wizowej jako instrumentu realizacji celów polskiej polityki zagranicznej w tym kraju, zwłaszcza w okresie, gdy tak wielu obywateli Białorusi zmuszonych jest do szukania schronienia przed represjami poza własnym krajem. Prezentowana zmiana przepisów nie tylko stanowi odpowiedź na doraźny problem zaistniały na Białorusi związany z brakiem możliwości zaspokajania przez Polskę potrzeb wizowych obywateli Białorusi w tym kraju, ale jest również modelowym rozwiązaniem, po które sięgać mogłoby Minister Spraw Zagranicznych także w innych sytuacjach, uzasadnionych potrzebami polityki zagranicznej i migracyjnej Polski, stwarzając nowe możliwości działania w sytuacjach kryzysowych. Konsekwencją obecnej sytuacji na Białorusi jest niemożność zapewnienia adekwatnego do potrzeb dostępu do usług konsularnych (w tym głównie wizowych) dla obywateli Białorusi, m.in. stanowiąc przeszkodę dla sprawnego uzyskiwania wiz dla osób zasilających polski rynek pracy, w szczególności w kontekście zatrudniania personelu medycznego w związku z odnotowywanymi w tym zakresie potrzebami służby zdrowia. Ograniczone zostały też możliwości oddziaływania programów wsparcia dla obywateli Republiki Białorusi, takich jak np. Poland.Business Harbour, skierowanych do innowatorów, programistów czy przedsiębiorców w branży IT, zachęcanych programem do przyjazdu do Polski, czy lekarzy zainteresowanych pracą w PL. Trzeba jednak podkreślić, iż potrzeba, jaka aktualnie pojawiła się w związku sytuacją polityczną w Republice Białorusi może zaistnieć też w innych państwach, w tym w krajach, w których Rzeczpospolita Polska poszukuje siły roboczej. Nie bez znaczenia są także rosnące koszty związane z wykonywaniem czynności konsularnych, co mobilizuje do poszukiwania takich rozwiązań w zakresie wizowej obsługi cudzoziemców, które w sposób kompleksowy zabezpieczyłyby interesy Rzeczypospolitej Polskiej i służyły realizacji celów polskiej polityki zagranicznej.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Dot. art. 1 pkt 2a i 2b, art. 6b i art. 21b projektu ustawy (autopoprawka: pkt 2, pkt 5 – w zakresie ustawy z dnia 5 sierpnia 2015 r. o nieodpłatnej pomocy prawnej, nieodpłatnym poradnictwie obywatelskim oraz edukacji prawnej, i pkt 6 – w zakresie art. 21b):

Mając na uwadze problemy, opisane w pkt 1 OSR, postanowiono o dokonaniu następujących zmian:

Posiedzenia i głosowania organów samorządów prawniczych przy wykorzystaniu środków komunikacji elektronicznej

Proponuje się dostosowanie przepisów ustawy z dnia 26 maja 1982 r. – Prawo o adwokaturze (Dz. U. 2020 r. poz. 1651) w taki sposób, aby umożliwić odbycie zdalnych zgromadzeń izby adwokackiej oraz wyborów na tych zgromadzeniach, bez konieczności fizycznej obecności uprawnionych. Analogiczne zmiany proponuje się wprowadzić w odniesieniu do samorządu zawodowego komorników sądowych. Proponowane zmiany pozwolą na bezpieczne przeprowadzenie procedur wyborczych. Zgodnie z projektem nie ma konieczności jednoczesnej obecności uprawnionych do głosowania. Ponadto proponuje się, aby zarówno udział, jak i głosowanie mogły się odbywać także przy wykorzystaniu środków komunikacji elektronicznej (głosowania zdalne). Wybory przeprowadzone w wyżej opisanym sposobie, są ważne bez względu na to, ile osób uprawnionych do głosowania wzięło w nich udział. Brak jest konieczności zapewnienia możliwości bezpośredniego porozumiewania się w czasie rzeczywistym wzorem innych rozwiązań korporacyjnych.

Analogiczne zmiany proponuje się także w odniesieniu do samorządu zawodowego komorników sądowych

Wydłużenie statusu aplikanta

Proponowana zmiana dotycząca aplikantów radcowskich ma na celu wydłużenie statusu aplikanta – z roku do dwóch lat od daty zakończenia aplikacji wskazanej w zaświadczeniu o odbyciu aplikacji adwokackiej i radcowskiej – wobec tych aplikantów, którzy złożyli wnioski o dopuszczenie do egzaminów adwokackiego albo radcowskiego, wyznaczonych na dni 24–27 marca 2020 r. oraz spełnili przesłanki udziału w danym egzaminie, a nie przystąpili do egzaminu przeprowadzonego w terminie dodatkowym w dniach 23–26 czerwca 2020 r. W odniesieniu do tej kategorii aplikantów, z uwagi na nadzwyczajne niezależne od nich okoliczności, związane z koniecznością przesunięcia terminu egzaminów w 2020 r. proponuje się następujące zmiany:

- skreślenie z listy aplikantów w wypadku upływu dwóch lat od daty zakończenia aplikacji wskazanej w zaświadczeniu o odbyciu aplikacji adwokackiej i radcowskiej;
- wydłużenie możliwości zastępowania adwokata i radcy prawnego przez aplikanta do dwóch lat od daty zakończenia aplikacji wskazanej w zaświadczeniu o odbyciu aplikacji adwokackiej i radcowskiej.

Możliwość odbywania szkoleń dla doradców obywatelskich z wykorzystaniem środków porozumiewania się na odległość

Proponuje się zmiany w ustawie o nieodpłatnej pomocy prawnej, nieodpłatnym poradnictwie obywatelskim oraz edukacji prawnej polegające na wprowadzeniu w okresie epidemii pełnej możliwości prowadzenia kursów podstawowych i doszkalających doradców obywatelskich z wykorzystaniem środków porozumiewania się na odległość. Wobec powyższego proponuje się, aby w okresie obowiązywania zagrożenia epidemicznego, stanu epidemii albo wprowadzenia stanu nadzwyczajnego wprowadzić nowy przepis art. 11a ust. 3a, który będzie dawał taką możliwość.

W związku z powyższym, konieczne jest również wprowadzenie przepisu przejściowego przedłużającego obowiązek ukończenia szkolenia w 2020 r. do 30 czerwca 2021 r. Brak proponowanej regulacji uniemożliwi doradcom obywatelskim uzyskanie uprawnień do

świadczenia poradnictwa obywatelskiego w 2021 r., którzy ze względu na stan epidemii nie zrealizowali obowiązku szkoleniowego w 2020 r.

Dot. art. 3a, art. 5a, art. 6a, art. 21a projektu ustawy (autopoprawka: pkt 3 i 4, pkt 5 – w zakresie ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, pkt 6 - w zakresie art. 21a, pkt 7):

Proponuje się wyposażenie ministra właściwego do spraw zagranicznych w szersze, niż posiadane obecnie, kompetencje w zakresie wydawania wiz, tak by minister mógł wydawać wize Schengen i krajowe we wszystkich celach. Obecnie minister właściwy do spraw zagranicznych jest organem wizowym w zakresie tzw. wiz dyplomatycznych lub służbowych - dla członków misji dyplomatycznych i urzędów konsularnych państw obcych lub innych osób zrównanych z nimi pod względem przywilejów i immunitetów na podstawie ustaw, umów lub powszechnie ustalonych zwyczajów międzynarodowych, a także dla członków ich rodzin. Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 810/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. ustanawiające Wspólnotowy Kodeks Wizowy (kodeks wizowy), którego przepisy na mocy ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach stosuje się odpowiednio do wiz krajowych, przewiduje, iż państwa członkowskie mogą postanowić, że rozpatrywaniem wniosków i podejmowaniem decyzji w ich sprawie będą zajmowały się ich organy centralne. Kodeks wizowy przewiduje, iż państwa członkowskie powinny zapewnić, by organy takie znały uwarunkowania lokalne kraju, w którym składany jest wniosek w stopniu pozwalającym organowi na należyłą ocenę ryzyka migracyjnego. Urząd obsługujący Ministra Spraw Zagranicznych jest w stanie zapewnić kompetentne zaplecze dla realizacji zadań w zakresie wydawania wiz dla znacznie szerszej grupy cudzoziemców niż jedynie przedstawiciele korpusu dyplomatyczno-konsularnego. Pracownicy zatrudnieni w Ministerstwie Spraw Zagranicznych posiadają niezbędną wiedzę na temat warunków panujących w państwach, z którymi Rzeczpospolita Polska utrzymuje relacje dyplomatyczne oraz stosowne doświadczenie często związane z wieloletnią pracą w tych państwach, pozwalające na ocenę ryzyka migracyjnego i ryzyka związanego z bezpieczeństwem. Również przygotowanie w zakresie znajomości języków obcych predestynuje pracowników Ministerstwa Spraw Zagranicznych do kompetentnego zajmowania się tymi sprawami. Nie bez znaczenia jest również usytuowanie w tym samym resorcie służby konsularnej (konsulatów), które w zakresie określonym przez przepisy prawa mogłyby wspierać pracowników Ministerstwa Spraw Zagranicznych w prowadzonych postępowaniach wizowych.

Minister właściwy do spraw zagranicznych stałby się zatem organem uprawnionym do wydawania wiz Schengen (jednolitych) i krajowych, posiadałby także kompetencję do podejmowania decyzji o cofnięciu lub unieważnieniu wydanych przez tego ministra wiz. Do decyzji tego ministra pozostawiono, w jakich krajach cudzoziemcy mogliby korzystać z proponowanego rozwiązania (państwa, w których wnioski o wydanie wize cudzoziemcy będą mogli składać do ministra właściwego do spraw zagranicznych, określi tenże minister, w drodze rozporządzenia). Normom kompetencyjnym przewidzianym w projekcie towarzyszą także niezbędne zmiany w przepisach ustawy o cudzoziemcach, odnoszące się do trybu postępowania przed ministrem właściwym do spraw zagranicznych w zakresie postępowań wizowych.

Przewiduje się, że część zadań związanych z przyjmowaniem wniosków realizować mogliby tzw. usługodawcy zewnętrzni, czyli Punkty Przyjmowania Wniosków Wizowych, które aktualnie współpracują już z właściwymi urzędami konsularnymi. Zakłada się także, iż szereg czynności technicznych, związanych m. in. z umieszczeniem naklejki wizowej w dokumencie podróży cudzoziemca mogłyby wykonywać właściwy konsul.

Rezultatem przyjętych rozwiązań byłoby odciążenie polskich urzędów konsularnych w wybranych krajach w zakresie podejmowania decyzji wizowych i zwiększenie liczby procedowanych spraw wizowych, niezależnie od liczebności personelu konsularnego w danym kraju. Z uwagi na specyfikę zatrudnienia w Ministerstwie Spraw Zagranicznych oraz doświadczenie personelu tego resortu zakłada się, iż przeniesienie ciężaru wydawania decyzji wizowych przez personel zlokalizowany w Warszawie nie będzie pociągało za sobą negatywnych konsekwencji w zakresie należytej oceny składanych wniosków, także w kontekście ryzyka migracyjnego.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Dot. art. 1 pkt 2a i 2b, art. 6b i art. 21b projektu ustawy (autopoprawka: pkt 2, pkt 5 – w zakresie ustawy z dnia 5 sierpnia 2015 r. o nieodpłatnej pomocy prawnej, nieodpłatnym poradnictwie obywatelskim oraz edukacji prawnej, i pkt 6 – w zakresie art. 21b):

Z uwagi na szczególność proponowanych zmian, odstąpiono od analizy prawnoporównawczej międzynarodowych regulacji w przedmiotowej kwestii.

Dot. art. 3a, art. 5a, art. 6a, art. 21a projektu ustawy (autopoprawka: pkt 3 i 4, pkt 5 – w zakresie ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, pkt 6 - w zakresie art. 21a, pkt 7):

Analizując praktykę innych krajów, należy przede wszystkim brać pod uwagę rozwiązania przyjęte w krajach stosujących dorobek Schengen, odnoszący się do realizacji spraw wizowych. Tu należy odnotować, iż Belgia, Finlandia i Niderlandy powierzyły zadania w zakresie rozpatrywania wniosków wizowych i podejmowania decyzji organom centralnym. Funkcję takiego organu pełni najczęściej Ministerstwo Spraw Zagranicznych (Finlandia, Niderlandy), choć nie wyklucza to, by kompetencje organu centralnego mogły zostać powierzone innemu organowi, np. Urząd do Spraw Cudzoziemców (Belgia). W Niderlandach rozpatrywaniem wniosków wizowych oraz podejmowaniem decyzji zajmuje się aktualnie centralny organ wizowy w Hadze oraz 3 centra (hubs). Centralny organ wizowy zajmuje się jedynie rozpatrywaniem wniosków o wydanie wize Schengen. Obsługą wniosków wizowych zajmuje się 65-osobowy zespół, w którym 45 osoby zajmują się bezpośrednio rozpatrywaniem wniosków wizowych.

W Finlandii zostało utworzone centrum rozpatrywania wniosków w Kouvola (miejscowość położona w połowie odległości między Helsinkami a rosyjską granicą). Centrum w Kouvola zajmuje się rozpatrywaniem wniosków wizowych pochodzących z względnie neutralnych migracyjnie regionów świata i jedynie określonych grup cudzoziemców (np. planujących podróż w celu biznesowym lub turystyki). W Kouvola zatrudnionych jest ok. 50 stałych pracowników, a w okresach podwyższonego zapotrzebowania na rozpatrywanie większej liczby wniosków wizowych – dodatkowo zatrudnia się dodatkowe osoby. W Belgii, gdzie organem centralnym jest Urząd do Spraw Cudzoziemców, organ ten rozpatruje wnioski o wydanie wize Schengen i wize krajowej.

Praktyka innych państw stosujących dorobek Schengen wskazuje na różne warianty powierzenia zadań organowi centralnemu w zakresie wydawania wiz, stosownie do potrzeb i stosowanej polityki migracyjnej. Możliwe jest zatem „selekcjonowanie” spraw wizowych powierzonych organowi centralnemu, wg. kryterium celu wydania wizy, rodzaju wizy (krajowa i jednolita), czy też kraju pochodzenia cudzoziemca.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Krajowa Rada Komornicza	1	Ministerstwo Sprawiedliwości	Określenie sposobu odbywania posiedzeń oraz przeprowadzania wyborów do organów samorządu komorniczego.
Doradcy obywatelscy (NPP)	447 (stan na 5 września 2020 r.)	Związek Biur Porad Obywatelskich	Możliwość odbywania kursów podstawowych i doszkalających z wykorzystaniem środków porozumiewania się na odległość. Przedłużenie możliwości ukończenia kursu doszkalającego za rok 2020 do 30 czerwca 2021 r.
Aplikanci adwokacy i radcowscy	2736 w tym: aplikanci adwokacy III roku – 1183; aplikanci radcowscy III roku – 1553 (stan na styczeń 2019 r.)	Ministerstwo Sprawiedliwości	Wydłużenie statusu aplikanta – z roku do dwóch lat od daty zakończenia aplikacji wskazanej w zaświadczeniu o odbyciu aplikacji adwokackiej i radcowskiej – dot. tych aplikantów, którzy złożyli wnioski o dopuszczenie do egzaminów adwokackiego albo radcowskiego, wyznaczonych na 24-27.03.2020 r. oraz spełnili przesłanki udziału w danym egzaminie, a nie przystąpili do egzaminu w terminie dodatkowym 23-26.06.2020 r., niezależnie od przyczyny. Wydłużenie możliwości zastępowania adwokata i radcy prawnego przez aplikanta do dwóch lat od daty zakończenia aplikacji wskazanej w zaświadczeniu o odbyciu aplikacji adwokackiej i radcowskiej.
Naczelna Rada Adwokacka	1	Ministerstwo Sprawiedliwości	Określenie sposobu przeprowadzenia wyborów organów samorządu adwokackiego lub wyborów osób pełniących funkcje w tych organach, lub funkcje w samorządzie adwokackim.
Organy samorządu adwokackiego i komorniczego	2	Ministerstwo Sprawiedliwości	Możliwość udziału w zgromadzeniach i posiedzeniach oraz głosowania przy wykorzystaniu środków komunikacji elektronicznej. Brak obowiązku obecności uprawnionych do głosowania w jednym miejscu podczas wyborów i głosowania.

NFZ												
Źródła finansowania	<p>Dot. art. 1 pkt 2a i 2b, art. 6b i art. 21b projektu ustawy (autopoprawka: pkt 2, pkt 5 – w zakresie ustawy z dnia 5 sierpnia 2015 r. o nieodpłatnej pomocy prawnej, nieodpłatnym poradnictwie obywatelskim oraz edukacji prawnej, i pkt 6 – w zakresie art. 21b):</p> <p>Wprowadzenie w życie projektowanych zmian nie będzie generować dodatkowych skutków finansowych dla sektora finansów publicznych.</p> <p>Dot. art. 3a, art. 5a, art. 6a, art. 21a projektu ustawy (autopoprawka: pkt 3 i 4, pkt 5 – w zakresie ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, pkt 6 - w zakresie art. 21a, pkt 7):</p> <p>Budżet państwa w części 45 – Sprawy zagraniczne, której dysponentem jest minister właściwy do spraw zagranicznych. W pierwszych dwóch latach od wdrożenia proponowanych rozwiązań, przewiduje się, iż 10 etatów służących wykonywaniu zadań powierzonych ministrowi właściwemu do spraw zagranicznych, zostanie wyznaczonych w ramach budżetu pozostającego w dyspozycji MSZ. Zakładając ograniczenie terytorialne stosowania proponowanego rozwiązania do wniosków składanych na terytorium Republiki Białorusi, takie rozwiązanie wydaje się wystarczające. W pierwszym roku funkcjonowania proponowanych rozwiązań niezbędne będzie wydatkowanie środków z budżetu państwa na wyposażenie dla ww. stanowisk pracy (co wiąże się z zakupem sprzętu takiego jak: skanery, drukarki, komputery, monitory, czytniki kodu kreskowego/polowego).</p> <p>W kolejnych latach projekt przewiduje uruchomienie i wyposażenie dodatkowych 20 etatów, w związku z przewidywanym poszerzeniem zakresu stosowanych rozwiązań na inne kraje (Ukraina), co wygeneruje łącznie dodatkowy koszt z budżetu państwa w kwocie 2 860 000 PLN w 3-cim roku (2 760 000 – roczny koszt utrzymania 20 etatów oraz przeznaczenie 100 000 PLN na wyposażenie stanowisk pracy). W kolejnych latach przewiduje się roczny koszt utrzymania 20 etatów w kwocie 2 760 000 PLN.</p> <p>Należy jednak zauważyć, iż wraz ze zwiększeniem liczebności kadry na potrzeby realizacji działań „centralnego organu wizowego” w 3-cim roku funkcjonowania omawianego projektu, może powstać dodatkowa, ewentualna możliwość ograniczenia liczebności personelu w wybranych urzędach konsularnych, co przyniesie zmniejszenie kosztów utrzymania etatów na placówkach, które generują znacznie większe wydatki niż etaty krajowe. Ponadto przewiduje się, że uruchomienie urzędu centralnego zwiększy dochody budżetu państwa z tytułu opłat konsularnych.</p> <p>Analiza strumieni przychodów i kosztów w poszczególnych latach wskazuje na wysoki i pozytywny wpływ przedsięwzięcia na dochody budżetu Państwa pochodzące z opłat wizowych a także częściowej redukcji kosztów utrzymania pracowników za granicą. W analizowanych przez MSZ przypadkach działania urzędów centralnych w innych państwach UE obserwowano stopniowy wzrost liczby podejmowanych decyzji wizowych wpływający korzystnie na sprawność realizacji polityk migracyjnych.</p>											
	<p>Dot. art. 3a, art. 5a, art. 6a, art. 21a projektu ustawy (autopoprawka: pkt 3 i 4, pkt 5 – w zakresie ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, pkt 6 - w zakresie art. 21a, pkt 7):</p> <p>Do obliczeń kosztów utrzymania etatów krajowych przyjęto średnie miesięczne wynagrodzenie w kwocie 8 700 brutto, co wraz z obciążeniami pracodawcy daje roczny koszt utrzymania etatu 138 000 PLN. Do obliczeń zmniejszenia kosztów utrzymania etatów zagranicznych przyjęto koszty jak dla etatów krajowych powiększonych o wypłatę dodatku zagranicznego.</p> <p>Do obliczenia wzrostu dochodów budżetu państwa z tytułu uruchomienia centralnego organu wizowego przyjęto stopniowy wzrost liczby wydanych wiz od 10% w pierwszym roku do poziomu optymalnego 50% w piątym roku, przy założeniu utrzymania w całym planowanym okresie wysokości opłat za wydanie wiz obowiązujących w 2021 r., tj. 35 EUR za wizę Schengen i zwolnienie z opłaty z tytułu wydania wizy krajowej.</p>											
<p>Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń</p>												
<p>7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe</p>												
<p style="text-align: center;">Skutki</p>												
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)				
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z 2020 r.)	duże przedsiębiorstwa	-	-	-	-	-	-					
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	-	-	-	-	-	-					
	rodzina, obywatele, gospodarstwa domowe, w szczególności osoby niepełnosprawne i starsze	-	-	-	-	-	-					

W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Przedmiotowy projekt nie określa zasad podejmowania, wykonywania lub zakończenia działalności gospodarczej, w związku z czym odstąpiono od analiz i oceny przewidywanych skutków społeczno-gospodarczych, wskazanych w art. 66 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2019 r. poz. 1292, z późn. zm.).
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Brak wpływu.
	rodzina, obywatele, gospodarstwa domowe, w szczególności osoby niepełnosprawne i starsze	Brak wpływu.
Niemierzalne	rodzina, obywatele, gospodarstwa domowe, w szczególności osoby niepełnosprawne i starsze	Dot. art. 1 pkt 2a i 2b, art. 6b i art. 21b projektu ustawy (autopoprawka: pkt 2, pkt 5 – w zakresie ustawy z dnia 5 sierpnia 2015 r. o nieodpłatnej pomocy prawnej, nieodpłatnym poradnictwie obywatelskim oraz edukacji prawnej, i pkt 6 – w zakresie art. 21b): Wydłużenie statusu aplikanta do dwóch lat od daty zakończenia aplikacji umożliwiłoby podjęcie przez tych aplikantów aktywności zawodowej po dniu 31 grudnia 2020 r. Wydłużenie możliwości ukończenia kursu doszkalającego za rok 2020 do 30 czerwca 2021 r. dla doradców obywatelskich pozwoli na uzyskanie uprawnień do świadczenia poradnictwa obywatelskiego w 2021 r. Ponadto możliwość odbywania kursów podstawowych i doszkalających z wykorzystaniem środków porozumiewania się na odległość pozwoli na zwiększenie bezpieczeństwa i zmniejszenie ryzyka zachorowania na COVID-19.

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Dot. art. 3a, art. 5a, art. 6a, art. 21a projektu ustawy (autopoprawka: pkt 3 i 4, pkt 5 – w zakresie ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, pkt 6 - w zakresie art. 21a, pkt 7): Wejście w życie projektowanej ustawy nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe. Wejście w życie projektowanej ustawy nie będzie miało wpływu na sytuację ekonomiczną i społeczną rodziny, a także osób niepełnosprawnych oraz osób starszych.
--	---

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

nie dotyczy

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☒ inne: usprawnienie procedury przyjmowania i rozpatrywania wniosków wizowych dotyczących wiz Schengen i krajowych	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy

Komentarz: Wejście w życie projektowanej ustawy z punktu widzenia cudzoziemca, nie będzie wiązało się z koniecznością wypełniania nowego rodzaju formularzy czy podawania dodatkowych danych. Wniosek o wydanie wizy krajowej składany do ministra właściwego do spraw zagranicznych będzie tożsamy z wnioskiem składanym w takich sprawach do konsula (podobnie będzie w przypadku wniosku o wydanie wizy Schengen).

Wejście w życie projektowanych przepisów będzie wiązało się z potrzebą dostosowania brzmienia formularzy decyzji o odmowie wydania wizy krajowej, decyzji o jej unieważnieniu lub cofnięciu – w celu uwzględnienia ministra właściwego do spraw zagranicznych, jako (centralnego) organu wizowego. To samo dotyczy formularza, na którym wydaje się decyzję o utrzymaniu w mocy decyzji o odmowie wydania wizy Schengen lub wizy krajowej po rozpatrzeniu wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy oraz formularza, na którym wydaje się decyzję o utrzymaniu w mocy decyzji o unieważnieniu lub cofnięciu wizy Schengen lub wizy krajowej po rozpatrzeniu wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy. Trzeba jednak podkreślić, iż zakres danych cudzoziemców w omawianych formularzach pozostaje niezmienny.

Proponowane zmiany mają na celu usprawnienie procedury przyjmowania wniosków wizowych oraz wydawania wiz lub decyzji w ich sprawie, w krajach, w których realne możliwości obsługi interesantów wizowych przez polskie służby konsularne są ograniczone, z uwagi na obiektywne, istniejące w danym kraju warunki (związane z zaistnieniem kryzysu o różnym podłożu, np. politycznym czy epidemicznym).

Dla konsułów wejście w życie regulacji będzie wiązało się z koniecznością wykonywania czynności w postępowaniu wizowym, związanych z bezpośrednim kontaktem z cudzoziemcem, tj. ewentualne odbycie rozmowy, przyjęcie wniosku o wydanie wizego, wklejenie naklejki wizowej. Konsulowie na co dzień realizują tego rodzaju czynności w postępowaniach wizowych toczących się z wnioskami składanych do konsułów, co za tym idzie nowa regulacja nie pociąga za sobą potrzeby przeprowadzenia przeszkolenia urzędników konsularnych.

9. Wpływ na rynek pracy

Dot. art. 1 pkt 2a i 2b, art. 6b i art. 21b projektu ustawy (autopoprawka: pkt 2, pkt 5 – w zakresie ustawy z dnia 5 sierpnia 2015 r. o nieodpłatnej pomocy prawnej, nieodpłatnym poradnictwie obywatelskim oraz edukacji prawnej, i pkt 6 – w zakresie art. 21b):

Projektowane zmiany będą mieć pozytywny wpływ na rynek pracy dla aplikantów adwokackich i radcowskich, których dotyczy projektowana regulacja. Dzięki wydłużeniu statusu aplikanta i przez to wydłużeniu możliwości zastępowania adwokata lub radcy prawnego nie tracą oni dochodów.

Wydłużenie możliwości ukończenia kursu doszkalającego dla doradców obywatelskich umożliwi uzyskanie uprawnień do świadczenia poradnictwa obywatelskiego w 2021 r.

Dot. art. 3a, art. 5a, art. 6a, art. 21a projektu ustawy (autopoprawka: pkt 3 i 4, pkt 5 – w zakresie ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, pkt 6 - w zakresie art. 21a, pkt 7):

Projekt ustawy będzie wywierać pośredni wpływ na rynek pracy, ułatwiając dostęp do wiz dla cudzoziemców zainteresowanych podjęciem zatrudnienia w Rzeczypospolitej Polskiej.

10. Wpływ na pozostałe obszary

środowisko naturalne
 sytuacja i rozwój regionalny
 inne:

demografia
 mienie państwowe

informatyzacja
 zdrowie

Omówienie wpływu

Dot. art. 1 pkt 2a i 2b, art. 6b i art. 21b projektu ustawy (autopoprawka: pkt 2, pkt 5 – w zakresie ustawy z dnia 5 sierpnia 2015 r. o nieodpłatnej pomocy prawnej, nieodpłatnym poradnictwie obywatelskim oraz edukacji prawnej, i pkt 6 – w zakresie art. 21b):

Wprowadzenie, w okresie epidemii, możliwości prowadzenia kursów podstawowych i doszkalających dla doradców obywatelskich z wykorzystaniem środków porozumiewania się na odległość.

Możliwość udziału w zgromadzeniach i posiedzeniach organów samorządu adwokackiego oraz komorniczego, a także głosowania przy wykorzystaniu środków komunikacji elektronicznej.

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

Przewiduje się, że przepisy wprowadzane autopoprawką wejdą w życie w terminie wskazanym w przepisie końcowym ustawy, z wyjątkiem przepisów art. 3a, art. 5a, art. 6a oraz art. 21a, które wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia ustawy.

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

Dot. art. 1 pkt 2a i 2b, art. 6b i art. 21b projektu ustawy (autopoprawka: pkt 2, pkt 5 – w zakresie ustawy z dnia 5 sierpnia 2015 r. o nieodpłatnej pomocy prawnej, nieodpłatnym poradnictwie obywatelskim oraz edukacji prawnej, i pkt 6 – w zakresie art. 21b):

Efekty wejścia w życie projektowanej ustawy będą natychmiastowe i nie wymagają pomiaru.

Dot. art. 3a, art. 5a, art. 6a, art. 21a projektu ustawy (autopoprawka: pkt 3 i 4, pkt 5 – w zakresie ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, pkt 6 - w zakresie art. 21a, pkt 7):

Przewiduje się, że pierwsze rezultaty wprowadzonego rozwiązania będą widoczne w pierwszym roku stosowania projektowanej ustawy. Z uwagi na doniosłość wprowadzanych zmian, zakłada się, dokonanie ewaluacji efektów projektu po pierwszych dwóch latach stosowania rozwiązania. Miernikiem oceny skuteczności proponowanego rozwiązania będą dane liczbowe dotyczące liczby składanych przez cudzoziemców wniosków wizowych, rozpatrywanych przez ministra właściwego do spraw zagranicznych, zestawione z dotychczas zgromadzonymi statystykami w tych samych sprawach, w krajach, w których proponowane rozwiązanie zostanie wprowadzone. Ewaluacja efektów projektów nastąpi zatem przed poszerzeniem terytorialnego zakresu stosowania proponowanego rozwiązania. Gromadzenie danych nie będzie wiązało się z koniecznością ponoszenia dodatkowych kosztów.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

Brak.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI¹⁾

z dnia

w sprawie unieważniania i cofania wiz dla cudzoziemców

Na podstawie art. 97 ust. 1 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2020 r. poz. 35, 2023 i) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) sposób odnotowywania przez konsula, ministra właściwego do spraw zagranicznych, komendanta oddziału Straży Granicznej lub komendanta placówki Straży Granicznej wydania decyzji o unieważnieniu lub cofnięciu wize Schengen lub wize krajowej w dokumencie podróży lub na osobnym blankiecie wizowym;
- 2) wzór formularza, na którym wydaje się decyzję o unieważnieniu lub cofnięciu wize krajowej;
- 3) wzór formularza, na którym wydaje się decyzję, o której mowa w art. 93 ust. 4 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach.

§ 2. Wydanie decyzji o unieważnieniu lub cofnięciu wize Schengen lub wize krajowej konsul, minister właściwy do spraw zagranicznych, komendant oddziału Straży Granicznej lub komendant placówki Straży Granicznej odnotowuje w dokumencie podróży lub na osobnym blankiecie wizowym przez opatrzenie wize stemplem „UNIEWAŻNIONO” lub „COFNIĘTO”, a optycznie zmienny element naklejki wizowej, element zabezpieczający zwany „efektem obrazu ukrytego” oraz napis „wiza” unieważnia się przez przekreślenie.

§ 3. 1. Wzór formularza, o którym mowa w § 1 pkt 2, jest określony w załączniku nr 1 do rozporządzenia.

2. Wzór formularza, o którym mowa w § 1 pkt 3, jest określony w załączniku nr 2 do rozporządzenia.

¹⁾ Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji kieruje działem administracji rządowej – sprawy wewnętrzne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 listopada 2019 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji (Dz. U. poz. 2264).

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem²⁾.

**MINISTER SPRAW
WEWNĘTRZNYCH
I ADMINISTRACJI**

W porozumieniu:

**MINISTER SPRAW
ZAGRANICZNYCH**

²⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 25 listopada 2020 r. w sprawie unieważniania i cofania wiz dla cudzoziemców (Dz. U. poz. 2117), które na podstawie art.ustawy z dnia r. ustawy o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z poz.) traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Załączniki
do rozporządzenia
Ministra Spraw Wewnętrznych
i Administracji
z dnia
(poz.)

Załącznik nr 1

WZÓR

**DECYZJA
O UNIEWAŻNIENIU LUB COFNIĘCIU WIZY KRAJOWEJ**

Szanowny Panie/Szanowna Pani!

Oznaczenie strony:
(nazwisko(-ka), imię (imiona))

.....
(data urodzenia, obywatelstwo)

Konsul RP w
(oznaczenie konsula)

Minister Spraw Zagranicznych

Komendant oddziału Straży Granicznej

Komendant placówki Straży Granicznej

przeanalizował

Pana/Pani wizę krajową o numerze wydaną
(dzień/miesiąc/rok)

i postanowił:

unieważnić wizę krajową;

cofnąć wizę krajową.

Decyzja została wydana z następującego(-cych) powodu(-dów):

Przesłanki ogólne odnoszące się do unieważnienia wizy krajowej, które zachodziły w chwili wydania wizy:

1. obowiązywał wpis Pana/Pani danych do wykazu cudzoziemców, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest niepożądany;
2. Pana/Pani dane znajdowały się w Systemie Informacyjnym Schengen (SIS) do celów odmowy wjazdu; dane te zostały wprowadzone przez
.....;
(podać państwo członkowskie)
3. nie posiadał(a) Pan/Pani wystarczających środków finansowych na czas trwania planowanego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz na podróż powrotną do państwa pochodzenia lub zamieszkania albo na tranzyt do państwa trzeciego, które udzieli pozwolenia na wjazd, lub możliwości uzyskania takich środków zgodnie z prawem;
4. nie posiadał(a) Pan/Pani ubezpieczenia zdrowotnego lub podróznego ubezpieczenia medycznego, o którym mowa w art. 25 ust. 1 pkt 2 lit. a ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach;
5. wymagały tego względy obronności lub bezpieczeństwa państwa lub ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego lub interes Rzeczypospolitej Polskiej;
6. w postępowaniu w sprawie wydania wizy krajowej złożył(a) Pan/Pani wniosek zawierający nieprawdziwe dane osobowe lub fałszywe informacje lub dołączył(a) Pan/Pani do niego dokumenty zawierające takie dane lub informacje;
7. w postępowaniu w sprawie wydania wizy krajowej zeznał(a) Pan/Pani nieprawdę lub zataił(a) Pan/Pani prawdę albo podrobił(a) Pan/Pani lub przerobił(a) Pan/Pani dokument w celu użycia go jako autentycznego bądź takiego dokumentu jako autentycznego Pan/Pani używał(a);
8. nie uzasadnił(a) Pan/Pani celu lub warunków planowanego pobytu;
9. zachodziły uzasadnione wątpliwości co do Pana/Pani zamiaru opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przed upływem terminu ważności wizy;
10. zachodziły uzasadnione wątpliwości co do wiarygodności złożonych przez Pana/Panią oświadczeń odnośnie do celu Pana/Pani pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z uwagi na dostępne organowi dowody lub obiektywne okoliczności wskazujące na to, że cel pobytu mógłby być inny niż deklarowany;

Przesłanki dodatkowe odnoszące się do unieważnienia wizy krajowej wydanej w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 9 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, z adnotacją „student” (oprócz przesłanek unieważnienia wizy krajowej wymienionych w pkt 1–8 oraz 10), które zachodziły w chwili wydania wizy:

11. jednostka prowadząca studia, która podlega obowiązkowi zatwierdzenia, nie została zatwierdzona przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych na podstawie art. 144 ust. 4–14 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach albo w stosunku do jednostki prowadzącej

studia, która nie podlega obowiązkowi zatwierdzenia, została wydana decyzja o zakazie przyjmowania cudzoziemców, o której mowa w art. 144a ust. 1 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach;

- 12. nie przedłożył(a) Pan/Pani zaświadczenia jednostki prowadzącej studia o przyjęciu na studia lub o kontynuacji studiów, o którym mowa w art. 144 ust. 1 pkt 1 lit. a oraz w art. 148a ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach;
- 13. jednostka prowadząca studia działała głównie w celu ułatwiania studentom lub doktorantom niezgodnego z prawem wjazdu lub pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 14. ubiegał(a) się Pan/Pani o wydanie kolejnej wizej krajowej w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 9 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, z adnotacją „student”, i okoliczności sprawy wskazywały, że poprzedzająca ją wiza była wykorzystana w innym celu niż cel, w jakim została wydana;
- 15. nie posiadał(a) Pan/Pani wystarczających środków finansowych na pokrycie kosztów studiów;
- 16. nie przedłożył(a) Pan/Pani dowodu uiszczenia opłaty w przypadku podejmowania lub kontynuacji studiów odpłatnych;
- 17. ubiegał(a) się Pan/Pani o wydanie kolejnej wizej krajowej w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 9 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, z adnotacją „student”, a został(a) Pan/Pani skreślony(-na) z listy studentów lub doktorantów.

Przesłanki dodatkowe odnoszące się do unieważnienia wizej krajowej wydanej w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 13 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (oprócz przesłanek unieważnienia wizej krajowej wymienionych w pkt 1–8 oraz 10), które zachodziły w chwili wydania wizej:

- 18. jednostka naukowa mająca siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nie została zatwierdzona przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych na podstawie przepisów art. 151 ust. 4–5 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach;
- 19. nie przedłożył(a) Pan/Pani umowy o przyjęciu cudzoziemca w celu prowadzenia badań naukowych lub prac rozwojowych, o której mowa w art. 151 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach;
- 20. jednostka naukowa działała głównie w celu ułatwiania naukowcom niezgodnego z prawem wjazdu lub pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 21. ubiegał(a) się Pan/Pani o wydanie kolejnej wizej krajowej w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 13 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, i okoliczności sprawy wskazywały, że poprzedzająca ją wiza była wykorzystana w innym celu niż cel, w jakim została wydana;
- 22. nie posiadał(a) Pan/Pani pisemnego oświadczenia jednostki naukowej, o którym mowa w art. 151 ust. 1 pkt 1 lit. c ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach.

Przesłanki dodatkowe odnoszące się do unieważnienia wizy krajowej wydanej w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 13a ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (oprócz przesłanek unieważnienia wizy krajowej wymienionych w pkt 1–8 oraz 10), które zachodziły w chwili wydania wizy:

- 23. organizator stażu nie został zatwierdzony przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych na podstawie art. 157a ust. 6–15 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach;
- 24. nie zawarł(a) Pan/Pani umowy, na podstawie której miał(a) Pan/Pani odbywać staż, o której mowa w art. 157a ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach;
- 25. organizator stażu działał głównie w celu ułatwiania stażystom niezgodnego z prawem wjazdu lub pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 26. ubiegał(a) się Pan/Pani o wydanie kolejnej wizy krajowej w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 13a ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, i okoliczności sprawy wskazywały, że poprzedzająca ją wiza była wykorzystana w innym celu niż cel, w jakim została wydana;
- 27. nie posiadał(a) Pan/Pani wystarczających środków finansowych na pokrycie kosztów odbywania stażu;
- 28. nie posiadał(a) Pan/Pani pisemnego oświadczenia organizatora stażu, o którym mowa w art. 157a ust. 1 pkt 1 lit. e ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach;
- 29. nie miał(a) Pan/Pani zapewnionego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej miejsca zamieszkania;
- 30. zachodziły okoliczności, o których mowa w art. 65 ust. 1d pkt 2 lub 3 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach;
- 31. nie przedstawił(a) Pan/Pani dokumentu potwierdzającego ukończenie studiów wyższych w ciągu 2 lat bezpośrednio poprzedzających złożenie wniosku lub dokumentu potwierdzającego odbywanie poza granicami Unii Europejskiej studiów wyższych;
- 32. celem Pana/Pani pobytu było odbycie stażu, który nie był adekwatny do dziedziny i poziomu ukończonych lub odbywanych studiów;
- 33. nie ukończył(a) Pan/Pani kursu języka polskiego lub innego języka, w którym odbywa się staż, lub nie odbywał(a) Pan/Pani takiego kursu, na poziomie biegłości językowej niezbędnym do odbywania stażu.

Przesłanki dodatkowe odnoszące się do unieważnienia wizy krajowej wydanej w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 13b ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (oprócz przesłanek unieważnienia wizy krajowej wymienionych w pkt 1–8 oraz 10), które zachodziły w chwili wydania wizy:

34. jednostka organizacyjna, na rzecz której miał(a) Pan/Pani wykonywać świadczenia jako wolontariusz, nie została zatwierdzona przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych na podstawie art. 157g ust. 5–14 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach;
35. nie zawarł(a) Pan/Pani umowy, na podstawie której miał(a) Pan/Pani wykonywać świadczenia jako wolontariusz, o której mowa w art. 157g ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach;
36. jednostka organizacyjna, na rzecz której Pan/Pani wykonywał(a) lub zamierzał(a) wykonywać świadczenia jako wolontariusz, działała głównie w celu ułatwiania wolontariuszom niezgodnego z prawem wjazdu lub pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
37. ubiegał(a) się Pan/Pani o wydanie kolejnej wizy krajowej w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 13b ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, i okoliczności sprawy wskazywały, że poprzedzająca ją wiza była wykorzystana w innym celu niż cel, w jakim została wydana;
38. nie miał(a) Pan/Pani zapewnionego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej miejsca zamieszkania;
39. zachodziły okoliczności, o których mowa w art. 65 ust. 1e pkt 2 lub 3 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach.

Przesłanki ogólne odnoszące się do cofnięcia wizy krajowej:

1. obowiązuje wpis Pana/Pani danych do wykazu cudzoziemców, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest niepożądany;
2. nie posiada Pan/Pani wystarczających środków finansowych na czas trwania planowanego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz na podróż powrotną do państwa pochodzenia lub zamieszkania albo na tranzyt do państwa trzeciego, które udzieli pozwolenia na wjazd, lub możliwości uzyskania takich środków zgodnie z prawem;
3. nie posiada Pan/Pani ubezpieczenia zdrowotnego lub podróznego ubezpieczenia medycznego, o którym mowa w art. 25 ust. 1 pkt 2 lit. a ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach;
4. wymagają tego względy obronności lub bezpieczeństwa państwa lub ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego lub interes Rzeczypospolitej Polskiej;
5. w postępowaniu w sprawie wydania wizy krajowej złożył(a) Pan/Pani wniosek zawierający nieprawdziwe dane osobowe lub fałszywe informacje lub dołączył(a) Pan/Pani do niego dokumenty zawierające takie dane lub informacje;
6. w postępowaniu w sprawie wydania wizy krajowej zeznał(a) Pan/Pani nieprawdę lub zataił(a) Pan/Pani prawdę albo podrobił(a) Pan/Pani lub przerobił(a) Pan/Pani dokument w celu użycia go jako autentycznego bądź takiego dokumentu jako autentycznego Pan/Pani używał(a);

7. nie uzasadnił(a) Pan/Pani celu lub warunków planowanego pobytu;
8. zachodzą uzasadnione wątpliwości co do Pana/Pani zamiaru opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przed upływem terminu ważności wizy;
9. zachodzą uzasadnione wątpliwości co do wiarygodności złożonych przez Pana/Panią oświadczeń odnośnie do celu Pana/Pani pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z uwagi na dostępne organowi dowody lub obiektywne okoliczności wskazujące na to, że cel pobytu mógłby być inny niż deklarowany;
10. o cofnięcie wizy krajowej wystąpił jej posiadacz;

Przesłanki dodatkowe odnoszące się do cofnięcia wizy krajowej wydanej w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 9 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, z adnotacją „student” (oprócz przesłanek cofnięcia wizy krajowej wymienionych w pkt 1–7 oraz 9 i 10):

11. ustał cel pobytu, który był powodem wydania tej wizy;
12. przestał(a) Pan/Pani spełniać wymogi wydania wizy ze względu na deklarowany cel pobytu;
13. okoliczności sprawy wskazują, że wiza krajowa była wykorzystana w innym celu niż cel, w jakim została wydana;
14. wymagają tego zobowiązania wynikające z postanowień ratyfikowanych umów międzynarodowych obowiązujących Rzeczpospolitą Polską;
15. podlegając obowiązkowi leczenia na podstawie art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi, nie wyraził(a) Pan/Pani zgody na to leczenie;
16. jednostka prowadząca studia działa głównie w celu ułatwiania studentom lub doktorantom niezgodnego z prawem wjazdu lub pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;

Przesłanki dodatkowe odnoszące się do cofnięcia wizy krajowej wydanej w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 13 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (oprócz przesłanek cofnięcia wizy krajowej wymienionych w pkt 1–7 oraz 9 i 10):

17. ustał cel pobytu, który był powodem wydania tej wizy;
18. przestał(a) Pan/Pani spełniać wymogi wydania wizy ze względu na deklarowany cel pobytu;
19. okoliczności sprawy wskazują, że wiza krajowa była wykorzystana w innym celu niż cel, w jakim została wydana;

20. wymagają tego zobowiązania wynikające z postanowień ratyfikowanych umów międzynarodowych obowiązujących Rzeczpospolitą Polską;
21. podlegając obowiązkowi leczenia na podstawie art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi, nie wyraził(a) Pan/Pani zgody na to leczenie;
22. jednostka naukowa działa głównie w celu ułatwiania naukowcom niezgodnego z prawem wjazdu lub pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;

Przesłanki odnoszące się do cofnięcia wizy krajowej wydanej w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 13a ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (oprócz przesłanek cofnięcia wizy krajowej wymienionych w pkt 1–7 oraz 9 i 10):

23. ustał cel pobytu, który był powodem wydania tej wizy;
24. przestał(a) Pan/Pani spełniać wymogi wydania wizy ze względu na deklarowany cel pobytu;
25. okoliczności sprawy wskazują, że wiza krajowa była wykorzystana w innym celu niż cel, w jakim została wydana;
26. wymagają tego zobowiązania wynikające z postanowień ratyfikowanych umów międzynarodowych obowiązujących Rzeczpospolitą Polską;
27. podlegając obowiązkowi leczenia na podstawie art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi, nie wyraził(a) Pan/Pani zgody na to leczenie;
28. organizator stażu działa głównie w celu ułatwiania stażystom niezgodnego z prawem wjazdu lub pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
29. zachodzą okoliczności, o których mowa w art. 90 ust. 1c pkt 6 lub 7 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach;

Przesłanki odnoszące się do cofnięcia wizy krajowej wydanej w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 13b ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (oprócz przesłanek cofnięcia wizy krajowej wymienionych w pkt 1–7 oraz 9 i 10):

30. ustał cel pobytu, który był powodem wydania tej wizy;
31. przestał(a) Pan/Pani spełniać wymogi wydania wizy ze względu na deklarowany cel pobytu;
32. okoliczności sprawy wskazują, że wiza krajowa była wykorzystana w innym celu niż cel, w jakim została wydana;

33. wymagają tego zobowiązania wynikające z postanowień ratyfikowanych umów międzynarodowych obowiązujących Rzeczpospolitą Polską;
34. podlegając obowiązkowi leczenia na podstawie art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi, nie wyraził(a) Pan/Pani zgody na to leczenie;
35. jednostka organizacyjna, na rzecz której wykonuje Pan/Pani lub zamierza wykonywać świadczenia jako wolontariusz, działa głównie w celu ułatwiania wolontariuszom niezgodnego z prawem wjazdu lub pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
36. zachodzą okoliczności, o których mowa w art. 90 ust. 1d pkt 6 lub 7 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach.

Podstawy prawne:

.....

Pouczenie:

- Od decyzji wydanej przez konsula przysługuje wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy przez ten organ. Wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy składa się w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji o unieważnieniu/cofnięciu wizej krajowej do organu, który wydał decyzję.
- Od decyzji wydanej przez Ministra Spraw Zagranicznych przysługuje wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy przez ten organ. Wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy składa się w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji o unieważnieniu/cofnięciu wizej krajowej do organu, który wydał decyzję.
- Od decyzji wydanej przez komendanta oddziału Straży Granicznej lub komendanta placówki Straży Granicznej przysługuje odwołanie do Komendanta Głównego Straży Granicznej. Odwołanie wnosi się za pośrednictwem organu, który wydał decyzję, w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji stronie, a gdy decyzja została ogłoszona ustnie – od dnia jej ogłoszenia stronie. W trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania decyzja staje się ostateczna i prawomocna. W przypadku zrzeczenia się prawa do odwołania od decyzji nie przysługuje skarga do sądu administracyjnego.

.....
(miejsce i data wydania decyzji)

.....
(podpis pracownika działającego w imieniu Ministra Spraw Zagranicznych z podaniem imienia i nazwiska oraz zajmowanego stanowiska/ podpis urzędnika konsularnego z podaniem imienia i nazwiska oraz zajmowanego stanowiska/ pieczęć imienna i podpis komendanta placówki Straży Granicznej lub komendanta oddziału Straży Granicznej, lub działającego z jego upoważnienia funkcjonariusza lub pracownika)

.....
(okrągła pieczęć urzędowa organu)

WZÓR

**DECYZJA O UTRZYMANIU W MOCY DECYZJI O UNIEWAŻNIENIU/COFNIĘCIU¹⁾
WIZY SCHENGEN / WIZY KRAJOWEJ¹⁾**

Szanowny Pan/Szanowna Pani!

Oznaczenie strony:

(nazwisko(-ka), imię (imiona))

.....

(data urodzenia, obywatelstwo)

Konsul RP w

(oznaczenie konsula)

Minister Spraw Zagranicznych

przeanalizował Pana/Pani wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy od decyzji o unieważnieniu/cofnięciu¹⁾ wize Schengen/wize krajowej¹⁾ o numerze wydanej dotyczącej wize (*numer i data wydania wize*) i na podstawie (*podać podstawę prawną*).....

.....
postanowił utrzymać w mocy tę decyzję.

Decyzja została wydana z następującego(-cych) powodu(-dów):

.....
.....

Uzasadnienie:²⁾

Pouczenie:³⁾

.....
(miejsce i data wydania decyzji)

.....
(podpis pracownika działającego w imieniu Ministra Spraw Zagranicznych z podaniem imienia i nazwiska oraz zajmowanego stanowiska/ podpis urzędnika konsularnego z podaniem imienia i nazwiska oraz zajmowanego stanowiska)

.....
(okrągła pieczęć urzędowa)

¹⁾ **Niepotrzebne skreślić.**

²⁾ **Uzasadnienie obejmujące wskazanie istotnych faktów odnoszących się do powodów unieważnienia lub cofnięcia wizenależy podać w przypadku utrzymania w mocy decyzji o unieważnieniu lub cofnięciu wizen Schengen.**

³⁾ **W przypadku utrzymania w mocy decyzji o unieważnieniu lub cofnięciu wizen Schengen podać pouczenie o następującej treści:**

„Od niniejszej decyzji przysługuje prawo wniesienia skargi do sądu administracyjnego, zgodnie z art. 50 w zw. z art. 5 pkt 4 lit. a oraz art. 13 § 2a ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2325).

Skargę wnosi się w terminie 30 do dnia doręczenia niniejszej decyzji za pośrednictwem Ministra Spraw Zagranicznych lub konsula, który wydał decyzję. Wysokość wpisu od skargi do sądu administracyjnego wynosi 300 PLN. Skarżący może ubiegać się o zwolnienie od kosztów albo przyznanie prawa pomocy bezpośrednio w sądzie, do którego kierowana jest skarga.”

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI¹⁾
z dnia
w sprawie wiz dla cudzoziemców

Na podstawie art. 80 ust. 1 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2020 r. poz. 35, 2023 i ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) oznaczenie celów wydania wiz Schengen lub wiz krajowych, z wyłączeniem tranzytowej wizy lotniskowej, o której mowa w art. 2 pkt 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 810/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Wizowy (kodeks wizowy) (Dz. Urz. UE L 243 z 15.09.2009, str. 1, z późn. zm.²⁾), wizy Schengen wydawanej w celu tranzytu oraz wiz wydawanych członkom misji dyplomatycznych lub urzędów konsularnych państw obcych lub innym osobom zrównanym z nimi pod względem przywilejów i immunitetów na podstawie ustaw, umów lub powszechnie ustalonych zwyczajów międzynarodowych oraz członkom ich rodzin;
- 2) wzór blankietu wizowego, o którym mowa w art. 78 ust. 1 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, zwanej dalej „ustawą”;
- 3) wzór formularza wniosku o wydanie wizy krajowej i szczegółowe wymogi techniczne dotyczące fotografii dołączanej do wniosku;
- 4) sposób odnotowywania przyjęcia wniosku o wydanie wizy krajowej;
- 5) sposób przekazywania Szefowi Urzędu do Spraw Cudzoziemców danych wymienionych we wniosku o wydanie wizy przez ministra właściwego do spraw zagranicznych lub

¹⁾ Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji kieruje działem administracji rządowej – sprawy wewnętrzne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 listopada 2019 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji (Dz. U. poz. 2264).

²⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 258 z 04.10.2011, str. 9, Dz. Urz. UE L 58 z 29.02.2012, str. 3, Dz. Urz. UE L 182 z 29.06.2013, str. 1, Dz. Urz. UE L 114 z 04.05.2018, str. 39, Dz. Urz. UE L 284 z 12.11.2018, str. 38 oraz Dz. Urz. UE L 188 z 12.07.2019, str. 25.

konsula oraz informacji o wydaniu wizy Schengen przez konsula, Komendanta Głównego Straży Granicznej i ministra właściwego do spraw zagranicznych;

- 6) wzór formularza, na którym wydaje się decyzję o odmowie wydania wizy krajowej;
- 7) wzór formularza, na którym wydaje się decyzję, o której mowa w art. 76 ust. 4 ustawy;
- 8) sposób umieszczania naklejki wizowej wizy krajowej w dokumencie podróży lub na osobnym blankiecie wizowym;
- 9) sposób unieważniania naklejki wizowej wizy krajowej w przypadku, o którym mowa w art. 79 ust. 2 ustawy.

§ 2. Na naklejce wizowej w polu „uwagi” zamieszcza się napis „cel wydania.” oraz następujące oznaczenia celu wydania wiz Schengen lub wiz krajowych:

- 1) „01” – gdy wiza jest wydawana w celu turystycznym;
- 2) „02” – gdy wiza jest wydawana w celu odwiedzin u rodziny lub przyjaciół;
- 3) „03” – gdy wiza jest wydawana w celu udziału w imprezach sportowych;
- 4) „04” – gdy wiza jest wydawana w celu prowadzenia działalności gospodarczej;
- 5) „05a” – gdy wiza jest wydawana w celu wykonywania pracy, w okresie nieprzekraczającym 6 miesięcy w ciągu kolejnych 12 miesięcy, na podstawie wpisanego do ewidencji oświadczenia o powierzeniu wykonywania pracy cudzoziemcowi;
- 6) „05b” – gdy wiza jest wydawana w celu wykonywania pracy, o której mowa w art. 88 ust. 2 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2020 r. poz. 1409 i 2023), w okresie nieprzekraczającym 9 miesięcy w roku kalendarzowym;
- 7) „06” – gdy wiza jest wydawana w celu wykonywania pracy innej niż określona w art. 60 ust. 1 pkt 5 i 5a ustawy;
- 8) „07” – gdy wiza jest wydawana w celu prowadzenia działalności kulturalnej lub udziału w konferencjach organizowanych w związku z prowadzeniem takiej działalności;
- 9) „08” – gdy wiza jest wydawana w celu wykonywania zadań służbowych przez przedstawicieli organu państwa obcego lub organizacji międzynarodowej;
- 10) „09” – gdy wiza jest wydawana w celu odbycia studiów pierwszego stopnia, studiów drugiego stopnia lub jednolitych studiów magisterskich albo kształcenia się w szkole doktorskiej;
- 11) „10” – gdy wiza jest wydawana w celu szkolenia zawodowego;
- 12) „11” – gdy wiza jest wydawana w celu kształcenia się lub szkolenia w innej formie niż określona w art. 60 ust. 1 pkt 9 lub 10 ustawy;

- 13) „12” – gdy wiza jest wydawana w celu dydaktycznym;
- 14) „13” – gdy wiza jest wydawana w celu prowadzenia badań naukowych lub prac rozwojowych;
- 15) „13a” – gdy wiza jest wydawana w celu odbycia stażu;
- 16) „13b” – gdy wiza jest wydawana w celu udziału w programie wolontariatu europejskiego;
- 17) „14” – gdy wiza jest wydawana w celu leczenia;
- 18) „15” – gdy wiza jest wydawana w celu dołączenia do obywatela państwa członkowskiego Unii Europejskiej, państwa członkowskiego Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej lub przebywania z nim;
- 19) „16” – gdy wiza jest wydawana w celu udziału w programie wymiany kulturalnej lub edukacyjnej, programie pomocy humanitarnej lub programie pracy wakacyjnej, a w przypadku gdy program jest uregulowany umową międzynarodową, której Rzeczpospolita Polska jest stroną, na naklejce wizowej zamieszcza się także nazwę programu;
- 20) „17” – gdy wiza jest wydawana w celu przybycia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jako członek najbliższej rodziny repatrianta;
- 21) „17a” – gdy wiza jest wydawana w celu przybycia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jako członek najbliższej rodziny osoby przebywającej w Polsce na podstawie zezwolenia na pobyt stały uzyskanego na podstawie Karty Polaka;
- 21a) „17b” – gdy wiza jest wydawana w celu dołączenia do obywatela Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, o którym mowa w art. 10 ust. 1 lit. b i d Umowy Wystąpienia lub przebywania z nim;
- 22) „18” – gdy wiza jest wydawana w celu korzystania z uprawnień wynikających z posiadania Karty Polaka;
- 23) „19” – gdy wiza jest wydawana w celu repatriacji;
- 24) „20” – gdy wiza jest wydawana w celu korzystania z ochrony czasowej;
- 25) „21” – gdy wiza jest wydawana w celu przyjazdu ze względów humanitarnych, z uwagi na interes państwa lub zobowiązania międzynarodowe;
- 26) „22” – gdy wiza jest wydawana w celu realizacji zezwolenia na pobyt czasowy w celu łączenia rodzin;
- 27) „22a” – gdy wiza jest wydawana w celu realizacji zezwolenia na pobyt czasowy w celu wykonywania pracy w ramach przeniesienia wewnątrz przedsiębiorstwa;

- 27a) „22b” – gdy wiza jest wydawana w celu realizacji zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 160 pkt 1, 3, 4 lub 6 ustawy;
- 28) „23” – gdy wiza jest wydawana w celu innym niż określony w art. 60 ust. 1 pkt 1–24a ustawy.

§ 3. 1. Wzór blankietu wizowego jest określony w załączniku nr 1 do rozporządzenia.

2. Wzór formularza wniosku o wydanie wizej krajowej jest określony w załączniku nr 2 do rozporządzenia.

3. Wzór formularza, na którym wydaje się decyzję o odmowie wydania wizej krajowej, jest określony w załączniku nr 3 do rozporządzenia.

4. Wzór formularza, na którym wydaje się decyzję, o której mowa w art. 76 ust. 4 ustawy, jest określony w załączniku nr 4 do rozporządzenia.

§ 4. Fotografia dołączana do wniosku o wydanie wizej krajowej spełnia następujące wymagania:

- 1) jest nieuszkodzona, kolorowa, o dobrej ostrości;
- 2) ma wymiary 35 × 45 mm;
- 3) została wykonana nie wcześniej niż w ciągu 6 miesięcy przed dniem złożenia wniosku;
- 4) przedstawia wizerunek twarzy cudzoziemca od wierzchołka głowy do górnej części barków, tak aby twarz zajmowała 70–80% fotografii, na jednolitym jasnym tle, w pozycji frontalnej, patrzącego na wprost z otwartymi oczami, nieprzesłoniętymi włosami, z naturalnym wyrazem twarzy i zamkniętymi ustami, a także odwzorowuje naturalny kolor jego skóry;
- 5) przedstawia wyraźnie oczy cudzoziemca, a zwłaszcza źrenice; linia oczu cudzoziemca jest równoległa do górnej krawędzi fotografii.

§ 5. 1. Przyjęcie wniosku o wydanie wizej krajowej odnotowuje się w dokumencie podróży na pierwszej wolnej stronie przeznaczonej na wizej.

2. Konsul odnotowuje przyjęcie wniosku o wydanie wizej krajowej przez odcisnięcie pieczęci zawierającej co najmniej oznaczenie ambasady lub konsulatu oraz oznaczenie literowe „PL”, a także datę wpływu.

3. Konsul, o którym mowa w art. 66 ust. 1b ustawy odnotowuje przyjęcie wniosku o wydanie wizej krajowej przez ministra właściwego do spraw zagranicznych przez odcisnięcie pieczęci zawierającej oznaczenie organu, do którego złożono wniosek oraz oznaczenie literowe "PL", a także datę wpływu.

§ 6. 1. Dane z wniosku o wydanie wizy w przypadkach, o których mowa w art. 67 ust. 1 oraz art. 69 ust. 1 ustawy, oraz informacje o wydaniu wizy Schengen w przypadkach, o których mowa w art. 73 ust. 1–3 ustawy, przekazuje się Szefowi Urzędu do Spraw Cudzoziemców za pomocą środków komunikacji elektronicznej w rozumieniu ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. z 2020 r. poz. 344).

2. Przekazywanie danych oraz informacji, o których mowa w ust. 1, odbywa się w sposób uniemożliwiający dostęp do nich osobom nieupoważnionym.

§ 7. 1. Naklejkę wizową wizy krajowej umieszcza się w dokumencie podróży lub na osobnym blankiecie wizowym przez wklejenie odpowiednio zabezpieczonej naklejki samoprzylepnej, wypełnionej przez organ wydający wizę, na stronie, na której odnotowano przyjęcie wniosku o wydanie wizy.

2. W przypadkach, o których mowa w art. 78 ust. 3 ustawy, przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio.

§ 8. W przypadku, o którym mowa w art. 79 ust. 2 ustawy, naklejkę wizową wizy krajowej unieważnia się przez przekreślenie jej na krzyż atramentem niemożliwym do wywabienia.

§ 9. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem³⁾

**MINISTER SPRAW
WEWNĘTRZNYCH
I ADMINISTRACJI**

W porozumieniu:

**MINISTER SPRAW
ZAGRANICZNYCH**

³⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 25 listopada 2020 r. w sprawie wiz dla cudzoziemców (Dz. U. poz. 2104), które na podstawie art. ustawy z dnia ... 2020 r. o zmianie ustawy o(Dz. U. poz.) traci moc z dniem

Załączniki
do rozporządzenia
Ministra Spraw Wewnętrznych
i Administracji
z dnia
(poz.)

Załącznik nr 1

WZÓR BLANKIETU WIZOWEGO
AWERS

*Adnotacje urzędowe
(meldunki, prolongaty)*

Rzeczpospolita Polska

.....
(stempel urzędu)

<i>Stemple kontroli granicznej R P</i>	
<i>wjazd</i>	<i>wyjazd</i>

REWERS

Wiza

Wizowa
fotografia

.....
(nazwisko)

.....
(imię)

.....
(data wydania)

.....
(organizacja)

*19. Wykonywany zawód		Liczba wjazdów: ☐ 1 ☐ 2 ☐ wielokrotne
*20. Nazwa, adres i numer telefonu pracodawcy. W przypadku uczniów – nazwa i adres siedziby szkoły. W przypadku studentów lub doktorantów – nazwa i adres siedziby jednostki prowadzącej studia pierwszego stopnia, studia drugiego stopnia lub jednolite studia magisterskie albo kształcenie w szkole doktorskiej oraz informacja o kierunku studiów, a w przypadku szkoły doktorskiej – informacja o dyscyplinach naukowych albo artystycznych, a także informacja o semestrze lub roku		
21. Główny(-ne) cel(e) podróży: ☐ turystyka ☐ sprawy służbowe ☐ wizyta u rodziny lub przyjaciół ☐ kultura ☐ sport ☐ wizyta urzędowa ☐ względy zdrowotne ☐ nauka ☐ inny (proszę określić) Uzasadnienie:		Liczba dni:
22. Państwo(-wa) członkowskie będące celem podróży -----POLSKA-----	23. Państwo członkowskie, do którego następuje pierwszy wjazd	
24. Liczba wjazdów, której dotyczy wniosek: ☐ pojedynczy wjazd ☐ dwa wjazdy ☐ wiele wjazdów	25. Planowany okres pobytu (proszę podać liczbę dni)	

Na pytania oznaczone symbolem (*) nie odpowiadają członkowie rodziny obywatela UE, EOG lub CH (małżonek, dziecko lub pozostający na utrzymaniu wstępni) korzystający z prawa do swobodnego przemieszczania się. Członkowie rodziny obywatela UE, EOG lub CH przedstawiają dokumenty potwierdzające pokrewieństwo i wypełniają rubryki nr 35 i 36.

(x) Wpisy do rubryk 1–3 powinny odpowiadać danym w dokumencie podróży.

26. Informacja o wydanych cudzoziemcowi w okresie ostatnich 5 lat wizach Schengen lub wizach krajowych: ☐ nie ☐ tak Data/daty ważności od do Data/daty ważności od do Data/daty ważności od do Data/daty ważności od do Data/daty ważności od do
--

27. Czy przy poprzednim wydawaniu wizy pobierano od Pana/Pani odciski palców? ☐ nie ☐ tak Data (jeżeli jest znana)	
28. Zezwolenie na wjazd do państwa będącego celem podróży ----- NIE DOTYCZY -----	
29. Planowana data wjazdu do Rzeczypospolitej Polskiej	30. Planowana data wyjazdu z Rzeczypospolitej Polskiej
*31. Nazwisko i imię osoby/osób zapraszającej(-cych) z Rzeczypospolitej Polskiej. Jeżeli nie dotyczy – nazwa hotelu(-li) lub tymczasowy(-we) adres(y) w Rzeczypospolitej Polskiej	
Adres oraz adres poczty elektronicznej osoby/osób zapraszającej(-cych) / hotelu(-li) / adres(y) tymczasowy(-we)	Numer telefonu
*32. Nazwa i adres firmy/organizacji zapraszającej	Numer telefonu i faksu firmy/organizacji
Nazwisko i imię, adres służbowy, numer służbowego telefonu i faksu oraz adres służbowej poczty elektronicznej osoby wyznaczonej do kontaktu w firmie/organizacji	

*33. Koszty podróży i utrzymania osoby ubiegającej się o wizę pokrywa	
☐ sama osoba ubiegająca się o wizę Środki utrzymania: ☐ gotówka ☐ czeki podróżne ☐ karta kredytowa ☐ opłacone z góry zakwaterowanie ☐ opłacony z góry transport ☐ inne (proszę określić)	☐ sponsor (osoba udzielająca gościny, firma, organizacja) (proszę określić): ☐ określony w polu 31 lub 32 ☐ inne (proszę określić) Środki utrzymania: ☐ gotówka ☐ zapewnia zakwaterowanie ☐ pokrywa wszystkie koszty podczas pobytu ☐ z góry opłaca transport ☐ inne (proszę określić)

*34. Informacje o posiadanym zezwoleniu na pracę, zaświadczeniu o wpisie wniosku do ewidencji wniosków w sprawie pracy sezonowej, oświadczeniu o powierzeniu wykonywania pracy cudzoziemcowi lub zwolnieniu z obowiązku posiadania zezwolenia na pracę		
35. Dane osobowe członka rodziny będącego obywatelem UE, EOG lub CH		
Nazwisko		Imię (imiona)
Data urodzenia	Obywatelstwo	Numer dokumentu podróży lub dowodu tożsamości
36. Pokrewieństwo z obywatelem UE, EOG lub CH: ☐ małżonek ☐ dziecko ☐ wnuk ☐ wstępny pozostający na utrzymaniu		
37. Miejscowość i data		Podpis (za małoletniego podpisują rodzice lub ustanowieni przez sąd lub inny właściwy organ opiekunowie albo jedno z rodziców, jeżeli władza rodzicielska przysługuje wyłącznie temu rodzicowi, lub ustanowiony przez sąd lub inny właściwy organ opiekun, za małoletniego bez opieki – kurator lub inny podmiot reprezentujący małoletniego ustanowiony przez sąd lub inny właściwy organ, za osobę ubezwłasnowolnioną całkowicie – opiekun ustanowiony przez sąd lub inny właściwy organ)

Jestem świadomy(-ma), że w przypadku odmowy wydania wizy opłata konsularna lub opłata wizowa nie podlega zwrotowi.

Dotyczy ubiegania się o wizę krajową wielokrotnego wjazdu (por. pole nr 24):

Jestem świadomy(-ma), że na pierwszy pobyt i na kolejne wizyty na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest konieczne odpowiednie ubezpieczenie zdrowotne w rozumieniu przepisów o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych lub podróżne ubezpieczenie medyczne.

Oświadczam, że zgodnie z moją wiedzą wszystkie informacje szczegółowe przeze mnie przedłożone są poprawne i kompletne. Jestem świadomy(-ma), że złożenie wniosku lub dołączenie dokumentów zawierających nieprawdziwe dane osobowe lub fałszywe informacje, a także zeznanie w postępowaniu o wydanie wizy krajowej nieprawdy, zatajenie prawdy, podrobienie, przerobienie dokumentu w celu użycia jako autentyczny lub używanie takiego dokumentu jako autentycznego spowoduje odmowę wydania wizy krajowej lub unieważnienie wydanej już wizy krajowej oraz że zachowania te stanowią zgodnie z polskim prawem przestępstwo zagrożone karami grzywny, ograniczenia wolności lub pozbawienia wolności.

Zobowiązuję się opuścić terytorium Rzeczypospolitej Polskiej najpóźniej ostatniego dnia okresu pobytu, do którego uprawnia wydana mi wiza krajowa.

Jestem świadomy(-ma), że posiadanie wizy krajowej stanowi tylko jeden z warunków wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Uzyskanie wizy krajowej nie oznacza nabycia prawa do odszkodowania w przypadku odmówienia mi prawa wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na skutek niespełnienia warunków wjazdu określonych w ustawie o cudzoziemcach. Warunki, które należy spełnić przy wjeździe, zostaną ponownie sprawdzone w momencie wkraczania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Jestem świadomy(-ma), że wydana już wiza krajowa może zostać cofnięta, jeżeli przestanę spełniać warunki jej wydania.

Jeżeli do wniosku o wydanie wizy krajowej w celu podjęcia lub kontynuacji stacjonarnych: studiów pierwszego stopnia, studiów drugiego stopnia lub jednolitych studiów magisterskich albo kształcenia się w szkole doktorskiej, w celu prowadzenia badań naukowych lub prac rozwojowych, w celu odbycia stażu lub w celu udziału w programie wolontariatu europejskiego nie zostały dołączone wszystkie dokumenty niezbędne do potwierdzenia danych zawartych we wniosku i okoliczności uzasadniających ubieganie się o wydanie tej wizy, wnioskodawcy przysługuje prawo do ich uzupełnienia w terminie 14 dni od dnia złożenia wniosku.

Miejscowość i data

Podpis (za małoletniego podpisują rodzice lub ustanowieni przez sąd lub inny właściwy organ opiekunowie albo jedno z rodziców, jeżeli władza rodzicielska przysługuje wyłącznie temu rodzicowi, lub ustanowiony przez sąd lub inny właściwy organ opiekun, za małoletniego bez opieki – kurator lub inny podmiot reprezentujący małoletniego ustanowiony przez sąd lub inny właściwy organ, za osobę ubezwłasnowolnioną całkowicie – opiekun ustanowiony przez sąd lub inny właściwy organ)

**WZÓR FORMULARZA, NA KTÓRYM WYDAJE SIĘ DECYZJĘ O ODMOWIE WYDANIA
WIZY KRAJOWEJ**

DECYZJA O ODMOWIE WYDANIA WIZY KRAJOWEJ

Szanowny Panie / Szanowna Pani!

Oznaczenie strony:
(nazwisko(-ka), imię (imiona))

.....
(data urodzenia, obywatelstwo)

Minister Spraw Zagranicznych / Konsul RP w¹
(oznaczenie konsula)

przeanalizował Pana/Pani wniosek o wydanie wizy krajowej i postanowił odmówić wydania wizy krajowej.

Decyzja została wydana z następującego(-ych) powodu(-dów):

1. obowiązuje wpis Pana/Pani danych do wykazu cudzoziemców, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest niepożądany;

2. Pana/Pani dane znajdują się w Systemie Informacyjnym Schengen (SIS) do celów odmowy wjazdu; dane te zostały wprowadzone przez; (podać państwo członkowskie)

3. nie posiada Pan/Pani wystarczających środków finansowych na czas trwania planowanego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz na podróż powrotną do państwa pochodzenia lub zamieszkania albo na tranzyt do państwa trzeciego, które udzieli pozwolenia na wjazd, lub możliwości uzyskania takich środków zgodnie z prawem;

4. nie posiada Pan/Pani ubezpieczenia zdrowotnego lub podróжного ubezpieczenia medycznego, o którym mowa w art. 25 ust. 1 pkt 2 lit. a ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach;

¹ Niewłaściwe skreślić

5. wymagają tego względy obronności lub bezpieczeństwa państwa lub ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego lub interes Rzeczypospolitej Polskiej;
6. w postępowaniu w sprawie wydania wizej krajowej złożył(a) Pan/Pani wniosek zawierający nieprawdziwe dane osobowe lub fałszywe informacje lub dołączył(a) Pan/Pani do niego dokumenty zawierające takie dane lub informacje;
7. w postępowaniu w sprawie wydania wizej krajowej zeznał(a) Pan/Pani nieprawdę lub zataił(a) Pan/Pani prawdę albo, w celu użycia jako autentyczny, podrobił(a) Pan/Pani lub przerobił(a) Pan/Pani dokument lub takiego dokumentu jako autentycznego Pan/Pani używał(a);
8. nie uzasadnił(a) Pan/Pani celu lub warunków planowanego pobytu;
9. zachodzą uzasadnione wątpliwości co do Pana/Pani zamiaru opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przed upływem terminu ważności wizej;
10. zachodzą uzasadnione wątpliwości co do wiarygodności złożonych przez Pana/Panią oświadczeń odnośnie do celu Pana/Pani pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z uwagi na dostępne organowi dowody lub obiektywne okoliczności wskazujące na to, że cel pobytu mógłby być inny niż deklarowany.

W związku z ubieganiem się o wydanie wizej krajowej w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 9 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, z adnotacją „student” (oprócz przesłanek wymienionych w pkt 1–8 oraz 10):

11. jednostka prowadząca studia, która podlega obowiązkowi zatwierdzenia, nie została zatwierdzona przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych na podstawie art. 144 ust. 4–14 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach albo w stosunku do jednostki prowadzącej studia, która nie podlega obowiązkowi zatwierdzenia, została wydana decyzja o zakazie przyjmowania cudzoziemców, o której mowa w art. 144a ust. 1 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach;
12. nie przedłożył(a) Pan/Pani zaświadczenia jednostki prowadzącej studia o przyjęciu na studia lub o kontynuacji studiów, o którym mowa w art. 144 ust. 1 pkt 1 lit. a oraz w art. 148a ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach;

13. jednostka prowadząca studia działa głównie w celu ułatwiania studentom lub doktorantom niezgodnego z prawem wjazdu lub pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
14. ubiega się Pan/Pani o wydanie kolejnej wizy krajowej w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 9 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, z adnotacją „student”, i okoliczności sprawy wskazują, że poprzedzająca ją wiza była wykorzystana w innym celu niż cel, w jakim została wydana;
15. nie posiada Pan/Pani wystarczających środków finansowych na pokrycie kosztów studiów;
16. nie przedłożył(a) Pan/Pani dowodu uiszczenia opłaty w przypadku podejmowania lub kontynuacji studiów odpłatnych;
17. ubiega się Pan/Pani o wydanie kolejnej wizy krajowej w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 9 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, z adnotacją „student”, a został(a) Pan/Pani skreślony(-na) z listy studentów lub doktorantów.

W związku z ubieganiem się o wydanie wizy krajowej w celu, którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 13 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (oprócz przesłanek wymienionych w pkt 1–8 oraz 10):

18. jednostka naukowa mająca siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nie została zatwierdzona przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych na podstawie przepisów art. 151 ust. 4–5 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach;
19. nie przedłożył(a) Pan/Pani umowy o przyjęciu cudzoziemca w celu prowadzenia badań naukowych lub prac rozwojowych, o której mowa w art. 151 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach;
20. jednostka naukowa działa głównie w celu ułatwiania naukowcom niezgodnego z prawem wjazdu lub pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;

21. ubiega się Pan/Pani o wydanie kolejnej wizej krajowej w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 13 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, i okoliczności sprawy wskazują, że poprzedzająca ją wiza była wykorzystana w innym celu niż cel, w jakim została wydana;
22. nie posiada Pan/Pani pisemnego oświadczenia jednostki naukowej, o którym mowa w art. 151 ust. 1 pkt 1 lit. c ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach.

W związku z ubieganiem się o wydanie wizej krajowej w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 13a ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (oprócz przesłanek wymienionych w pkt 1–8 oraz 10):

23. organizator stażu nie został zatwierdzony przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych na podstawie art. 157a ust. 6–15 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach;
24. nie zawarł(a) Pan/Pani umowy, na podstawie której będzie Pan/Pani odbywać staż, o której mowa w art. 157a ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach;
25. organizator stażu działa głównie w celu ułatwiania stażystom niezgodnego z prawem wjazdu lub pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
26. ubiega się Pan/Pani o wydanie kolejnej wizej krajowej w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 13a ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, i okoliczności sprawy wskazują, że poprzedzająca ją wiza była wykorzystana w innym celu niż cel, w jakim została wydana;
27. nie posiada Pan/Pani wystarczających środków finansowych na pokrycie kosztów odbywania stażu;
28. nie posiada Pan/Pani pisemnego oświadczenia organizatora stażu, o którym mowa w art. 157a ust. 1 pkt 1 lit. e ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach;

29. nie ma Pan/Pani zapewnionego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej miejsca zamieszkania;
30. zachodzą okoliczności, o których mowa w art. 65 ust. 1d pkt 2 lub 3 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach;
31. nie przedstawił(a) Pan/Pani dokumentu potwierdzającego ukończenie studiów wyższych w ciągu 2 lat bezpośrednio poprzedzających złożenie wniosku lub dokumentu potwierdzającego odbywanie poza granicami Unii Europejskiej studiów wyższych;
32. celem Pana/Pani pobytu jest odbycie stażu, który nie będzie adekwatny do dziedziny i poziomu ukończonych lub odbywanych studiów;
33. nie ukończył(a) Pan/Pani kursu języka polskiego lub innego języka, w którym odbywa się staż, lub nie odbywa Pan/Pani takiego kursu, na poziomie biegłości językowej niezbędnym do odbywania stażu.

W związku z ubieganiem się o wydanie wizej krajowej w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 13b ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (oprócz przesłanek wymienionych w pkt 1–8 oraz 10):

34. jednostka organizacyjna, na rzecz której ma Pan/Pani wykonywać świadczenia jako wolontariusz, nie została zatwierdzona przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych na podstawie art. 157g ust. 5–14 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach;
35. nie zawarł(a) Pan/Pani umowy, na podstawie której ma Pan/Pani wykonywać świadczenia jako wolontariusz, o której mowa w art. 157g ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach;
36. jednostka organizacyjna, na rzecz której Pan/Pani wykonuje lub zamierza wykonywać świadczenia jako wolontariusz, działa głównie w celu ułatwiania wolontariuszom niezgodnego z prawem wjazdu lub pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;

37. ubiega się Pan/Pani o wydanie kolejnej wizy krajowej w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 13b ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, i okoliczności sprawy wskazują, że poprzedzającą ją wiza była wykorzystana w innym celu niż cel, w jakim została wydana;
38. nie ma Pan/Pani zapewnionego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej miejsca zamieszkania;
39. zachodzą okoliczności, o których mowa w art. 65 ust. 1e pkt 2 lub 3 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach.

Podstawa prawna odmowy:

.....

Pouczenie:

Od decyzji wydanej przez Ministra Spraw Zagranicznych lub konsula przysługuje wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy przez ten organ. Wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy składa się w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji o odmowie wydania wizy krajowej do organu, który wydał decyzję. Wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy przez Ministra Spraw Zagranicznych składa się za pośrednictwem konsula.

.....
(miejsce i data wydania decyzji)

.....
(imię, nazwisko, zajmowane stanowisko
oraz podpis pracownika działającego w imieniu
ministra właściwego do spraw zagranicznych
albo urzędnika konsularnego)

.....
okrągła pieczęć urzędowa

**WZÓR FORMULARZA, NA KTÓRYM WYDAJE SIĘ DECYZJĘ O UTRZYMANIU W MOCY
DECYZJI O ODMOWIE WYDANIA WIZY SCHENGEN LUB WIZY KRAJOWEJ
PO ROZPATRZENIU WNIOSKU O PONOWNE ROZPATRZENIE SPRAWY**

**DECYZJA O UTRZYMANIU W MOCY DECYZJI O ODMOWIE WYDANIA
WIZY SCHENGEN / WIZY KRAJOWEJ¹⁾**

Szanowny Pan / Szanowna Pani!

Oznaczenie strony:

(nazwisko(-ka), imię (imiona))

.....

(data urodzenia, obywatelstwo)

Minister Spraw Zagranicznych / Konsul RP w¹

(oznaczenie konsula)

przeanalizował Pana/Pani wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy z wniosku o wydanie wize Schengen / wize krajowej¹⁾ i na podstawie

(podstawa prawna)

Powodem ponownej odmowy jest:

.....

.....postanowił utrzymać w mocy decyzję o odmowie wydania wize Schengen / wize krajowej¹⁾ z dnia

Uzasadnienie:²⁾

Pouczenie:³⁾

.....
(miejsce i data wydania decyzji)

.....
(podpis pracownika działającego w imieniu ministra właściwego do spraw zagranicznych albo urzędnika konsularnego z podaniem imienia i nazwiska oraz zajmowanego stanowiska)

.....
(okrągła pieczęć urzędowa)

¹ Niewłaściwe skreślić

¹⁾ Niepotrzebne skreślić.

²⁾ Uzasadnienie obejmujące wskazanie istotnych faktów odnoszących się do powodów odmowy należy podać w przypadku utrzymania w mocy decyzji o odmowie wydania wizy Schengen.

³⁾ W przypadku utrzymania w mocy decyzji o odmowie wydania wizy Schengen podać pouczenie o następującej treści:

„Od niniejszej decyzji przysługuje prawo wniesienia skargi do sądu administracyjnego zgodnie z art. 50 w zw. z art. 5 pkt 4 lit. a oraz art. 13 § 2a ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2325).

Skargę wnosi się w terminie 30 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji za pośrednictwem konsula, który wydał decyzję, a w przypadku, gdy decyzję wydał minister właściwy do spraw zagranicznych – za pośrednictwem konsula, do którego został złożony wniosek o wydanie wizy. Wysokość wpisu od skargi do sądu administracyjnego wynosi 300 PLN. Skarżący może ubiegać się o zwolnienie od kosztów albo przyznanie prawa pomocy bezpośrednio w sądzie, do którego jest kierowana skarga.”.